

RECULL DE PREMSA

31/03/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

38

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
31/03/15	PISCINES I CONSULTA PEL MONUMENT / DIARI DE TARRAGONA	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
31/03/15	Nèstor Luján, el primer periodista antifranquista? / ARA	8	1
31/03/15	PROTECCIÓN MÁXIMA por Lary León Coordinadora de Proyectos y Contenidos de la Fundación Atresmedia / EL ECONOMISTA (FUNDACIONES)	9	1
31/03/15	ARRIBA LA SEGONA APAGADA... / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	10	1
31/03/15	DIVIDENDO DIGITAL: 10.000 EDIFICIOS SIN ADAPTAR / LA RAZON	11	1
31/03/15	La destitució de Jesús Cintora, un nou bumerang contra Mediaset/ El consell d'informatius de TVE defensa Álvarez / ARA	12	1
31/03/15	LOS BUFETES FICHAN A PERIODISTAS, INGENIEROS, PSICÓLOGOS Y QUÍMICOS / EXPANSION	13	2
31/03/15	Matilde Conesa. LA VOZ DE LAS RADIONOVELAS Y LAS MALAS / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	15	1
31/03/15	Marta Càceres. COMUNICADORA PER A TOT / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	16	1
31/03/15	UNA TARDA A GEORGETOWN. MARGARITA RIVIÈRE (1944-2015) per Xavier Mas de Xaxás / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	17	1
31/03/15	INDUSTRIA PREVÉ LANZAR EN MAYO LA LICITACIÓN DE LOS CINCO CANALES DE TDT / EL ECONOMISTA	18	1
31/03/15	ULTIMÀTUM DELS CLUBS A VILLAR PER L'ACORD DE TV / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	19	1
31/03/15	10.000 EDIFICIOS SIN TDT / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	20	1
31/03/15	L'ADAPTACIÓ DE LA TDT CONCLOU AVUI ENTRE CRÍTQUES / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	21	2
31/03/15	LA ANTIGUA TDT SE APAGA HOY PARA DEJAR PASO AL MÓVIL 4G / EXPANSION	23	1
31/03/15	TVE ES DISCULPA PER LA SUPOSADA FOTO DE LA LÍDER DE PODEM NUA / ARA	24	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
31/03/15	MATILDE CONESA (1928 2015). VOZ DE RADIO Y BRASERO / ABC (EDICION NACIONAL)	25	1
31/03/15	EL PODER EVOCADOR DE UNA VOZ PRIVILEGIADA / EL PAIS (ED. NACIONAL)	26	1
31/03/15	LES TELEVISIONS COMERCIALS VEUEN UN «ASSETJAMENT» A L'OFERTA EN OBERT / REGIO 7	27	1
31/03/15	ABANDONAR EL PAPEL... O NO ABANDONARLO / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	28	1
31/03/15	PERIODISME per Marta Lasalas / EL PUNT AVUI (GIRONA)	29	1
31/03/15	ELS ANTICS CANALS DE TDT DEIXEN D'EMETRE A PARTIR D'AVUI / SEGRE	30	1
31/03/15	LAZO / EL PAIS (ED. NACIONAL)	31	1
31/03/15	EL PERIODISME CADA COP VA MÉS CAR / ARA	32	1
31/03/15	VOCENTO RETRASA UNA PARTE DE LA COMPRA DEL 12,8% DE 'LAS PROVINCIAS' / EL ECONOMISTA	33	1
31/03/15	RIVIÈRE ÉS RECORDADA COM A PERIODISTA INCANSABLE QUE VA TREBALLAR FINS AL FINAL / DIARI DE GIRONA	34	1
31/03/15	'¡QUÉ ME DICES!' HAURÀ DE PAGAR 100.000 EUROS PER UN TOPLESS / ARA	35	1
31/03/15	MUDANZA TDT. DUDAS SOBRE LAS INTERFERENCIAS Y LA FISCALIDAD DE LAS AYUDAS / ABC (EDICION NACIONAL)	36	1
31/03/15	VENTA DE ACCIONES DE 'LAS PROVINCIAS' / EXPANSION	37	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

LA CRÒNICA | A.CARALT

L'alcalde de Tortosa anuncia que presentarà en breu un nou projecte de piscines municipals i la decisió de convocar una consulta sobre el monument franquista

Piscines i consulta pel monument

La ciutadania de Tortosa decidirà amb el seu vot en una consulta popular el futur del monument franquista de la batalla de l'Ebre, erigit per la dictadura l'any 1966. Aquest i la presentació en breu d'un nou projecte de piscines municipals van ser els dos principals anuncis de l'alcalde de Tortosa, Ferran Bel, i candidat per CiU a les properes municipals, en la seva conferència de balanç de mandat oferta ahir al vespre a la Cambra de Comerç de la ciutat.

Apreguntes dels periodistes, Bel va anunciar la seva voluntat, en cas de tornar a ser escollit alcalde, de convocar una consulta sobre el polèmic monument. «Si sóc alcalde, amb el reglament de participació ciutadana aprovat, faré una consulta seriosa, ho tinc molt clar», va subratllar.

L'alcalde no va desvetllar quin seria la pregunta ni si formaria part d'un projecte de transformació d'aquell entorn. En tot cas, afirmà que al seu parer el monument és un assumpte de «memòria històrica» i que «no es tracta d'enderrocar ni de destruir. Cal proposar un projecte en positiu, i que la ciutadania decideixi».

Bel aprofità la pregunta per criticar, un cop més, l'actitud dels partits d'esquerres, integrants de l'anterior del govern de Tortosa, responsables d'haver catalogat l'estructura sobre el riu Ebre com a bé cultural d'interès local. «Quan ells van governar, van callar, no van dir res i el van protegir», etzibà.

El segon gran anunci va tenir el projecte frustrat de noves piscines municipals com a protagonista. Després que tots els grups de l'oposició han recordat de manera insistent en els últims mesos el projecte del complex d'ai-

Conferència de Ferran Bel ahir a la Cambra de Comerç de Tortosa. FOTO: AJUNTAMENT DE TORTOSA

gües, descartat per la fallida de l'empresa concessionària; Bel anuncià que en breu, i abans de finalitzar el mandat, presentarà el nou projecte de piscines municipals, a la zona de l'Estadi. L'obra s'executaria en el proper mandat municipal.

Piscina estrictament pública

El nou projecte defugirà de la fórmula de la col·laboració públicoprivada, que al seu parer ha fracassat en nombrosos casos en la gestió d'aquests equipaments esportius, i apostarà per un projecte amb finançament i gestió estrictament pública.

En aquest línia, remarcà les converses avançades amb els grups de l'oposició per consensuar aspectes clau del model de piscines com el pla funcional o la despesa màxim del projecte.

La conferència, organitzada pel Col·legi de Periodistes a les Terres de l'Ebre, va comptar amb altres anuncis de rellevància. En l'àmbit del nucli antic, Bel avançà que en el proper ple municipal s'aprovarà el projecte defini-

Abans de les eleccions, Bel presentarà un nou projecte de piscines per a la ciutat

tiu d'enderrocament de les cases de davant de la Catedral, per tal de licitar-lo en un període màxim de 15 dies. També detallà que abans de final de l'actual mandat s'adjudicarà el pla estratègic de

Tortosa però no es consensuarà fins el nou mandat municipal.

Finalment, no descartà la posada en marxa de la zona d'oci sobre el pont de l'antic ferrocarril, projecte estrella en l'anterior campanya electoral i que no s'ha executat per «discrepàncies» amb l'Estat, que Bel espera resoldre.

Això a banda, l'alcalde oferí durant 45 minuts un abassegador llistat d'actuacions realitzades durant els últims quatre anys i valorà com actuacions clau l'alt compliment del Pla d'Acció Municipal (PAM), un nou model de governança amb la creació de la figura del regidor de barri i l'atenció a les entitats i associacions, un esforç de diàleg polític amb l'aprovació d'un terç de les mocions proposades per l'oposició o la bona col·laboració amb la resta d'administracions públiques.

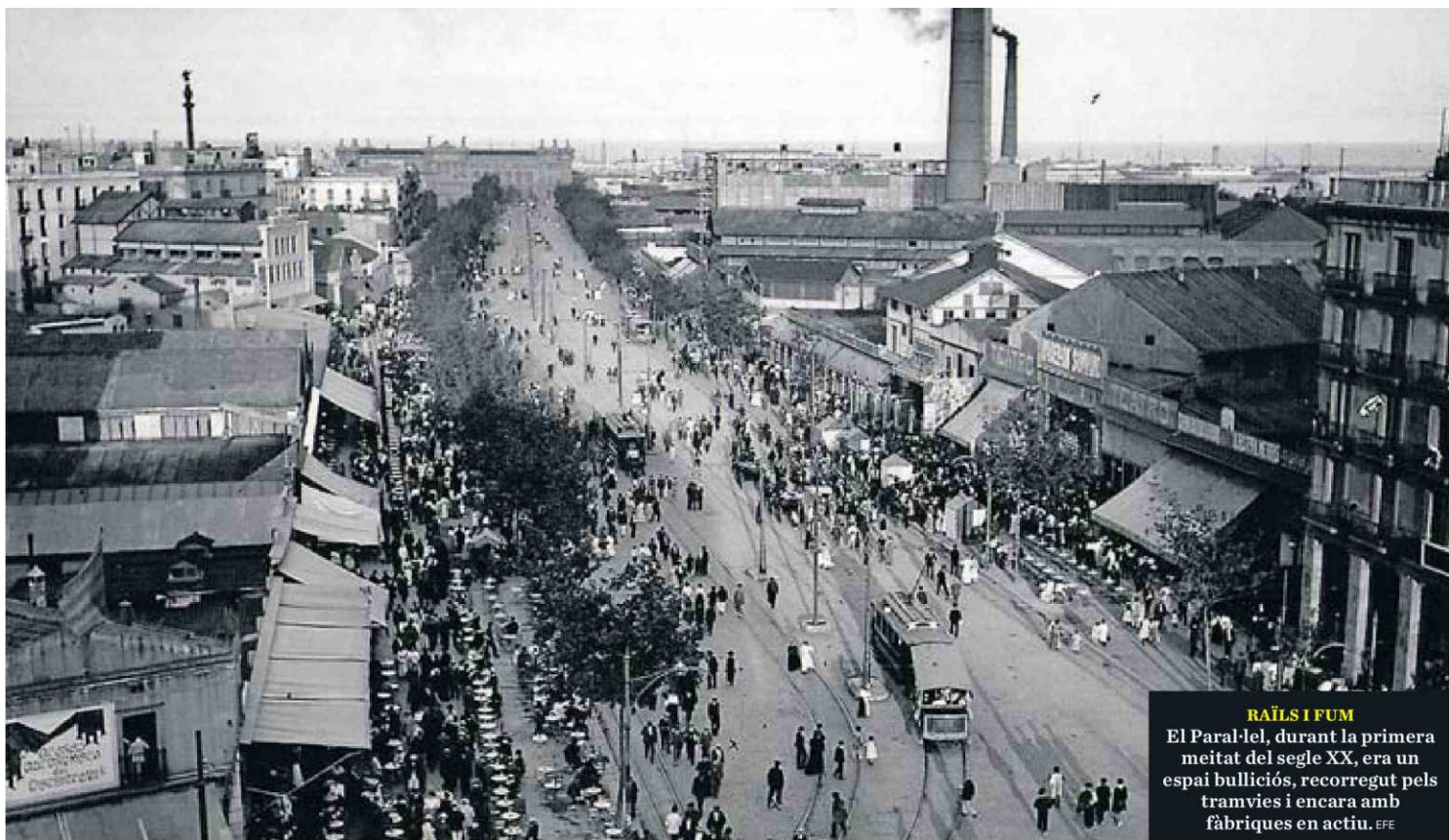

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

RAÏLS I FUM

El Paral·lel, durant la primera meitat del segle XX, era un espai bulliciós, recorregut pels tramvies i encara amb fàbriques en actiu. EFE

JORDI NOPCA
BARCELONA

“La vaga de tramvies del 1951 no s’entén sense els articles de Nèstor Luján. Per què no s’ha dit fins ara? –es demana Agustí Pons, un dels dos editors de *La Barcelona dels tramvies*, que acaba de publicar Meteor a col·laboració amb l’Ajuntament de Barcelona–. Durant la setmana de la vaga, va ser cridat a la delegació del ministeri de la censura. «Què, estàs content del que has aconseguit?», li van demanar. Hi va anar amb Josep Vergés, editor de *Destino*, que és qui ha fet possible que els articles sortissin. Són textos d’una gran virulència. Els articles per si sols ja justifiquen que es publiqui el llibre: estan molt ben escrits des del punt de vista literari. *La Barcelona dels tramvies* és una contribució a divulgar el periodisme de l’època”.

Les invectives de Luján contra els tramvies vénen de lluny. Jordi Amat i Agustí Pons les ressegueixen al pròleg del volum. L’inici es troba en el primer article de la secció *Al doblar la esquina*, que popularitzaria a partir del 1946 l’escriptor, nascut a Mataró el 1922. Tenia només 23 anys quan va escriure *¿Y aquellos burladeros?*, “una crítica duríssima contra la Companyia de Tramvies amb les armes de la ironia i el sarcasme”, els dos registres que l’autor utilitzaria amb més freqüència “per articular la crítica des de la mirada d’un lúcid i fatigat escèptic”. “La història de l’antifranquisme no comença als anys 60, sinó als anys 40”, rebla Pons, que al pròleg del llibre recorda que Luján va aconseguir

Nèstor Luján, el primer periodista antifranquista?

‘La Barcelona dels tramvies’ recull els polèmics articles dels anys 40 i 50: crítiques contra el transport i la ciutat

que *Destino* fos “un dels focus definitius d’irradiació per tal que no només la classe obrera sinó que bona part de la menestralia i la petita burgesia –els lectors del setmanari– se sumessin a la vaga de tramvies del 1951, un dels punts d’inflexió indiscutibles de la vida civil barcelonina de la postguerra”. Entre el 1946 i la vaga, el periodista va anar atiant el foc amb crítiques a la companyia que gestionava el servei. En plena vaga, el dia 3 de març del 1951, va publicar un article que va cridar l’atenció de les autoritats franquistes, pel qual va ser “degudament renyat, censurat i advertit”, com recordava al llibre de memòries *El pont secret dels anys cinquanta*, que publicaria el 1995, mesos abans de la seva mort, el mateix any en què guanyaria el premi Sant Jordi amb *Els fantasmes del Trianon*.

L’art de saber fer necrològiques

Durant tota la dècada, Luján dedicaria “crítiques constants als grans monopolis”, sobretot a Renfe i Tabacalera, però també a les companyies de l’aigua i de la llum. També n’hi ha sobre “la brutícia i la mendeditat als carrers de Barcelona, l’arribada descontrolada d’immigrants,

Vigilat
Luján va ser “renyat, censurat i advertit” pel règim, diu Agustí Pons

el barraquisme, l’estraperlo i la corrupció, les entrades i sortides de la ciutat, els viatges per carretera i per tren i l’incipient turisme”. Però el recull *La Barcelona dels tramvies* no es limita a la polèmica: “També hi ha quinze necrològiques –explica Pons–. Per dos motius: de cara als periodistes, és una reivindicació (és un gènere difícil, en què no pots caure en l’elogi gratuït ni fer una carregada). El Nèstor dona sentit a cadascuna de les necrològiques. L’altre motiu és que la majoria estan fetes en plena censura”. En aquest apartat trobem textos dedicats a “l’esperit cosmopolita i catalanista” de Joan Estelrich, al pensador Francesc Pujols, a l’actriu Margarita Xirgu i a l’escriptor Josep Maria de Sagarra. “El Nèstor va ser l’únic periodista del nucli dur de *Destino* que escriu sobre aquella Catalunya diversa, plural, il·lustrada i moderada que la Guerra Civil va acabar tombant”, recorda Pons.

Hi ha, per acabar, un dietari inèdit escrit durant els mesos de març i abril del 1947. “En aquells moments Luján estava molt influït per Josep Pla i Josep Vergés. És un document interessant perquè respira l’aire de l’època”, promet l’antòleg.

Tria d’articles

Un columnista amb la ploma esmolada contra el transport públic

“Nuestro ayuntamiento no solo no mejora la ciudad sino que ni siquiera la conserva; la empeora con una de las gestiones más ineficaces y nocivas” (1946)

“El tranvía es amarga expiación, es un castigo en vida, o sea algo que sobrepasa los límites de un negocio para llegar a los límites ávidos de la colonización, de la política de factorías” (1947)

“Huelga decir que en la prensa no hemos leído otras protestas que las nuestras, que seguimos siendo los únicos que en la medida de nuestras escasas fuerzas y posibilidades seguimos dando nuestro parecer de cuanto se hace en Barcelona” (1950)

“No sólo ha sido el aumento de tarifas el causante del enojo sino el constante mal servicio” (1951)

OPINIÓN

Fundaciones

Lary León

Coordinadora de Proyectos
y Contenidos de la Fundación
Atresmedia y directora
del canal FAN3

Surge la necesidad de
combinar el derecho a
la información, la
libertad de expresión y
la protección del menor
con la notable
capacidad de los medios
de comunicación para
sensibilizar y normalizar
ciertas enfermedades
o situaciones

Protección máxima

Los niños y adolescentes gozan de una especial protección, según establece la legislación y las normativas jurídicas tanto nacionales como internacionales. Estas leyes protegen su derecho al honor, a la intimidad personal y familiar así como la propia imagen. Los medios de comunicación son conscientes de la importancia de velar por estos derechos de los menores y del deber deontológico que requiere además una especial atención y cautela en circunstancias delicadas, como puede ser el caso de los niños hospitalizados y/o enfermos. Pero el máximo cuidado y el protocolo de autorizaciones pertinentes para realizar entrevistas y grabaciones con los más pequeños muchas veces dificultan la labor informativa sobre estas situaciones, lo que origina que se hable poco o nada sobre ciertas enfermedades. Y lo que no se comunica, parece que no existe. En este sentido, surge la necesidad de combinar el derecho a la información, la libertad de expresión y la protección del menor con la notable capacidad que además tienen los medios para sensibilizar y normalizar ciertas enfermedades o situaciones.

Con el objetivo de identificar soluciones que permitan facilitar la información de estos casos, siempre con fiel respeto a los derechos de los pacientes infantiles, la Fundación Atresmedia, que desde hace diez años dedica una atención especial a los

intereses y derechos de la infancia hospitalizada y consciente de los valores y singularidades de los medios de información, ha elaborado un estudio, bajo el epígrafe *La imagen de los niños hospitalizados en los medios de comunicación. Cómo informar respetando su intimidad*.

Gracias a la colaboración de la Asociación Nacional de Informadores de Salud (Anis) y la participación de especialistas y expertos periodistas, pediatras, psicólogos y legisladores, así como de asociaciones de pacientes, se han analizado las diferentes visiones, posturas y soluciones para conseguir una conciliación de los intereses de las partes implicadas en este ámbito, especialmente ante la consolidación cada vez más latente de las nuevas formas de comunicación en las que la actualidad y la inmediatez cobran un protagonismo que exige de manera cada vez más vertiginosa una rápida respuesta.

A través de diversas jornadas de escucha, participación, debate, consulta y documentación, en el informe se han plasmado una serie de conclusiones relativas al marco jurídico, al contenido de los reportajes y las autorizaciones necesarias para las grabaciones audiovisuales, entre otras. El estudio también incluye propuestas de cambios para los legisladores y los profesionales de los medios, que podrían contribuir, según los expertos, a mejorar la labor de los medios en este ámbito de la infancia hospitalizada.

Canvi tecnològic ► El dividend digital

Arriba la segona apagada...

► Els canals de TDT que ocupen l'espai del 4G deixen avui d'emetre

M. DE LUNA / J. C. ROSADO
BARCELONA / MADRID

Després de tres mesos de pròrroga, ja no hi ha marxa enrere: aquesta mitjanit s'han apagat les freqüències dels canals de televisió afectats pel dividend digital, i només es podran sintonitzar en les seves noves ubicacions al dial. Les comunitats de veïns que hagin fet els deures (adaptar les antenes comunitàries i resintonitzar els televisors) no veuran res diferent. Però les que no hagin posat al dia antenes i televisors, deixaran de veure uns quants canals de TDT.

«A Catalunya, calculem que entre el 6% i el 8% d'edificis encara no estan antenitzats, molts menys a Barcelona i més a les zones més rurals, però es tracta de marges que entren dins de la normalitat», assenyala Lara Alonso, gerent de la Federació Catalana d'Empresaris Instal·ladors de Telecomunicacions (Feceminte).

Alonso recorda que, tot i que la pròrroga ja s'ha acabat i s'han apagat els canals per deixar el lloc a la tecnologia mòbil 4G, ells segueixen treballant i donant servei a tots els que s'han «distret» perquè es posin al dia com més aviat millor. «Però ja sense les angoixes de mesos enrere», reconeix.

Al conjunt d'Espanya, són uns 10.000 edificis els que es quedaran sense alguns dels canals de la TDT. Segons els càlculs de la patronal de les televisions privades Uteca, l'apagada provocada per l'alliberament de l'anomenat dividend digital enxamparà sense tenir-ho tot a punt una xifra d'entre 50.000 i 100.000 ciutadans. El gruix d'aquestes persones que «no han fet els deures a temps», com va dir ahir Andrés Armas, director general d'Uteca, han fallat bé perquè es tracta de segones residències o bé perquè no tenen recursos econòmics per sufragar les despeses abans de rebre les ajudes del Executiu.

MÉS CANVIS FUTURS

Una altra 'mudança' de TV per al 2021

► Encaranos'han acabat d'adaptar totes les antenes comunitàries a Espanya per deixar lloc a les noves freqüències de la tecnologia mòbil (4G), i ja s'està preparant un nou dividend digital. I, amb ell, una altra apagada/mudança de canals de TDT. Finlàndia, França, Alemanya i Suècia ja estan estudiant deixar d'emetre televisió per la freqüència de 700 megahertz el 2017 (i deixar-la per a la telefonia mòbil). Aquest canvi podria ser obligatori cap a l'any 2021. En la pròxima Conferència Mundial de Radiocomunicacions (CMR-15), que tindrà lloc a Ginebra del 2 al 27 de novembre, s'acabarà de decidir.

«Em temo que aquesta Setmana Santa hi haurà moltes reunions de propietaris en pobles de costa i muntanya per fer els deures», va predir Armas.

ASSETJAMENT // El directiu de la patronal de les televisions privades va assegurar que el procés de reantennització ha estat «mal planificat i mal executat» a l'haver patit dues pròrrogues per la falta d'informació dels ciutadans. Aquesta falta de previsió forma part de l'operació d'«assetjament» a la tele en obert que, segons va denunciar Armas, «té com a intenció explícita o implícita recolzar la tele de pagament». «Com pitjor funcioni la TDT, millor per a les televisions d'abonats», va advertir, abans de queixar-se de la falta de resposta del Govern davant la «probable desaparició de vuit canals més en obert», si el Tribunal Suprem decideix «abans de l'estiu» en el mateix sentit que l'any passat, quan es van eliminar nou canals. ▬

L'ESPECTRE RADIOELÈCTRIC

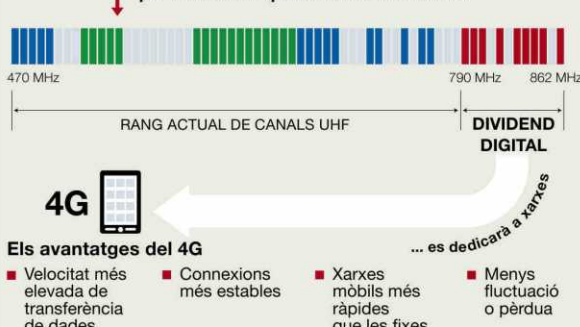

La reantennització

¿Què és el dividend digital?

L'espectre radioelèctric que es deixarà d'usar per a TV amb l'aparició de les xarxes 4G

... i alguna interferència

► Les operadores hauran de sufragar els filtres per a les antenes

M. DE LUNA / J. C. ROSADO
BARCELONA / MADRID

El director general de la patronal de les televisions privades Uteca, Andrés Armas, va augurar ahir que des de l'1 d'abril «es produiran interfe-

rències» del senyal dels mòbils 4G en algunes freqüències de la TDT. El pitjor d'aquest problema, que afectarà només «algunes zones», és que, segons Armas, «encara no es coneixen les mesures que prendran les opera-

dors de telecomunicacions» per col·locar els filtres que evitin les anomenades *afectacions*. «El normal és que les telecos assumeixin la responsabilitat econòmica per les interferències i, per tant, el cost d'aquests filtres

i de la instal·lació, però encara no sabem res», es va queixar.

Segons una ordre ministerial que va publicar el BOE, les telecos hauran de crear un Centre d'Atenció a l'Usuari per a l'anàlisi i l'eliminació de les possibles interferències. Aquest centre haurà de ser capaç d'atendre de manera gratuïta les comunicacions amb els ciutadans, almenys a través de trucades telefòniques i de mitjans electrònics, i els costos de totes les actuacions seran assumits per aquestes empreses. ▬

Dividendo digital: 10.000 edificios sin adaptar

Esta madrugada se cerró el proceso sin normativa para las ayudas y con la «afectación» entre las señales de la TDT y el 4G

G. Granda

MADRID. Si esta mañana, mientras lee este periódico, su canal favorito de televisión sólo muestra una pantalla en negro, posiblemente el suyo sea uno de los 10.000 edificios que no han llegado a tiempo en la reantenización de la TDT que terminó ayer de madrugada. También puede pasar que aún no haya resintonizado su aparato para poner en orden las cadenas en su frecuencia definitiva, puesto que hasta ahora las emisiones de muchas de ellas eran en simulcast (en la frecuencia antigua y en la nueva). Se da por finalizado así el proceso del dividendo digital, que, sin embargo, desde Uteca (Unión de Televisiones Comerciales en Abierto) consideran que está «inacabado», como explicó su presidente, Andrés Armas, ayer en rueda de prensa.

Aunque el Gobierno y el Ministerio de Industria han hecho acopio de fuerzas para dar el último estirón, aún son muchos los flecos que quedan para solucionar del todo el dividendo digital y que el proceso pueda considerarse «universal». Andrés Armas calificó el proceso de antenización de la TDT de «mal planificado y ejecutado» que tendrá como consecuencia que, a partir de hoy, queden según las previsiones del sector «10.000 edificios sin antenizar, lo que supone entre 50.000 y 100.00 personas» que podrían quedarse sin ver algún canal. «Se trata de una cifra cualitativa y no cuantitativa, porque, hasta que el 100% de la población pueda ver todos los canales, no se habrá terminado el proceso», adelantó

Los instaladores quizá tengan que volver a las casas a colocar filtros para que no se solapen las señales

Armas, que aseguró que las fechas no son las mejores, y que «este Jueves y Viernes Santo habrá muchas reuniones de propietarios en pueblos de costa y montaña» porque perderán algún canal.

Duda con las ayudas

Parte del problema, según Uteca, es la poca «colaboración» de la Administración en el proceso, ya que la última reunión con Industria de todos los actores implicados fue el pasado 23 de diciembre. El presidente aprovechó para anunciar que estos errores del plan forman parte de «una campaña de hostigamiento de la televisión en abierto» y la «escasa voluntad» de Industria para intentar solucionar los problemas del sector. Pero desde Uteca también avisan de

El proyecto Zamora

Probablemente, hoy Industria facilitará datos del proceso de apagado de las antiguas frecuencias, y como ha podido saber LA RAZÓN, tras las pruebas de «afectación» realizadas en Zamora, se comprobó que se saturaban los amplificadores, con lo que habrá que colocar filtros, aunque, según el informe, «en el 55% de los casos no se han solucionado las afectaciones en el canal 60», ni siquiera con ellos.

que lo que les espera ahora a los espectadores no es un camino de rosas. En el futuro inmediato resalta el tema de las ayudas públicas a la reantenización. Después de que los ciudadanos hayan tenido que adelantar el dinero de las subvenciones, Armas entiende que ha existido un «relajo informativo» hasta febrero y las ayudas para la cobertura de la TDT «han quedado en el aire». Apuntó asimismo a la «incógnita feroz» relativa al tratamiento fiscal que tendrán esas ayudas a las comunidades de propietarios. «La Fiscalía dependerá de una orden ministerial o norma que diga que estas ayudas son neutras. Si no, tal y como ocurre en este momento, son computables al impuesto de la renta de 2015». Otro de los problemas a los que

deberá enfrentarse ahora el espectador es la convivencia de la señal de televisión en su nueva ubicación y el encendido de la señal de 4G para telefonía. Según las previsiones de Uteca, el encendido de esta tecnología será «inmediato» y ya en abril podremos observar los primeros problemas, lo que técnicamente se llama «afectación» (habrá interferencias entre la señal de televisión y la de 4G de telefonía), «sin un operativo conocido para evitarlo».

Los periodistas también quisieron conocer la opinión de la unión de televisiones respecto a la cercanía del próximo dividendo digital y de la «amenaza jurídica» que pende sobre otros nueve canales de la TDT, que se encuentra pendiente de una resolución del Tribunal Supremo —que podría conocerse a mediados de este año— tras el cese de ocho el pasado mayo. «Podría darse la paradoja de que algunas personas que demanden ayudas vieran parte de esos canales en negro», explicó Armas. De momento, y según el presidente, se desconocen «las condiciones y las fechas que se manejan» para iniciar la subasta por parte de Industria de nuevos canales de TDT —cinco, cuatro de ellos en alta definición—. Sobre el siguiente plazo para un futuro dividendo digital, Armas destacó que a finales de noviembre de este año habrá una conferencia mundial en la que la UE debería fijar su posición ante la liberación de la banda de 700 Mhz en 2020: «Si así fuera, el Gobierno del año que viene debería ponerse con la planificación el primer trimestre de 2016 para no repetir errores».

La destitució de Jesús Cintora, un nou bumerang contra Mediaset

Les xarxes es mobilitzen pel que consideren una maniobra política

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Mediaset s'enfronta a una nova –i ja en porta tres– onada de reaccions a les xarxes per culpa d'una decisió polèmica. En aquest cas es tracta de la destitució de Jesús Cintora com a presentador de *Las mañanas de Cuatro*, un moviment que ha sigut interpretat com el resultat de les pressions polítiques procedents del govern central, en concret de la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría.

La plataforma Change.org demanava que es restituís al periodista –que es caracteritzava per convidar amb assiduitat els líders de Podem al magazín matinal– el seu lloc de treball. Mediaset no ha aclarit l'estatus actual de Cintora, però en una nota suggeria que podria comptar amb ell per a altres encàrrecs (sense concretar quins). Fins ahir la petició havia aconseguit recollir 75.000 firmes.

El malestar per haver cessat Cintora es va colar fins i tot en antena: al programa *Un tiempo nuevo*, de la cadena germana Telecinco, l'actor i activista Willy Toledo va etzibar: "Em fa gràcia que estiguem parlant de llibertat d'expressió justament aquí, quan acaben d'acomiar un company vostre per pressions polítiques". Sandra Barneda, la moderadora del debat, no va admetre l'existència d'aquestes pressions, però tampoc no va aclarir quin era el motiu pel qual s'havia apartat el periodista. Un comunicat de Mediaset es limitava a indicar que Cintora no

Jesús Cintora presentava *Las mañanas de Cuatro*, un espai on tenien molta entrada els líders de Podem. MEDIASET

complia amb els requisits d'"objectivitat" que es volia per al programa.

Mediaset ja havia desfermat anteriorment dues onades de repulsa de les xarxes socials. La primera va ser el 2011: *La noria* va entrevistar la mare d'un dels implicats en l'assassinat de Marta del Castillo. El cas va generar una protesta a les xarxes que es va saldar amb la retirada de diversos anunciant del programa i, finalment, amb la cancel·lació de l'espai,

Antena Willy Toledo va criticar la decisió aprofitant que era a 'Un tiempo nuevo'

Viral És el tercer cop que les xarxes socials s'encenen contra Mediaset

que va deixar pas a *El gran debate*, presentat també per Jordi González. El segon cop va ser pel tracte masclista aplicat a una concursant del reality *Campamento de verano*: deu anunciant van acabar retirant-ne la publicitat.

Apartats en temps del PP

La destitució de Cintora suma un nou nom a la llista de periodistes que han perdut el seu lloc de treball per moviments atribuïts a les pressions polítiques del govern del PP. No es tracta només de professionals dels mitjans públics, com Ana Pastor o Cristina Puig, també en els privats hi ha hagut sortides derivades de la pressió de l'executiu Rajoy. És el cas de Pedro J. Ramírez, director d'*El Mundo*. De fet, dos diaris més –*El País* i *La Vanguardia*– van rellevar els directors en poc temps, uns moviments que es van atribuir a la voluntat d'aquests mitjans de no topar amb el govern central. A Mediaset, Hilario Pino també va ser despatxat fulminantment, una operació també atribuïda a pressions del PP. —

El consell d'informatius de TVE defensa Álvarez

El consell d'informatius de Televisió Espanyola ha defensat en un comunicat la corresponsal de la cadena a Jerusalem, Yolanda Álvarez, rellevada la setmana passada de les seves tasques. La periodista va ser atacada pel diputat del Partit Popular Agustín Conde, que va dir que "semblava de Hamàs". L'organisme, format per periodistes de la televisió pública, manifesta "la seva màxima repulsa" per les paraules de Conde, considerades una "infame acusació", i recorda que Hamàs és "una organització

qualificada pels Estats Units com a terrorista". Álvarez ja havia rebut crítiques públicament, mesos enrere, per l'ambaixada d'Israel a Espanya, que l'havia acusada de ser una "corretja de transmissió" de Hamàs.

A més, el consell demana a la direcció d'informatius de TVE, encapçalada per José Antonio Álvarez Gándin, i al president de RTVE, José Antonio Sánchez, que "defensin" la periodista d'aquest "atac indigne" i que "exigeixin al diputat una rectificació immediata".

Los bufetes fichan a periodistas, ingenieros, psicólogos y químicos

El mayor tamaño y la profesionalización de los despachos en España ha supuesto que los abogados vayan dejando hueco a profesionales con titulaciones diversas, ajenas a los estudios de Derecho.

Carlos García-León. Madrid

Hasta hace no muchos años, en los bufetes en España casi todos los trabajadores, a excepción de las secretarías y algún contable, eran abogados, incluso para realizar otras tareas de gestión como selección de personal, desarrollo de negocio o dirección corporativa. Sin embargo, en el sector legal –sobre todo el segmento relacionado con la abogacía de los negocios– se ha ido detectando un cambio de tendencia. Cada vez más firmas de un cierto tamaño cuentan en sus filas además de abogados y economistas: graduados en Administración y Dirección de Empresas, ingenieros, químicos, psicólogos, sociólogos, documentalistas o periodistas.

Por una parte, los despachos han ampliado sus áreas de práctica y han ido requiriendo nuevos perfiles. Por ejemplo, el asesoramiento fiscal plagó muchos bufetes de economistas, algo que antes no era tan habitual. Otras firmas, sobre todo las *Big Four*, los despachos más grandes o las boutiques hiperespecializadas, se dieron cuenta de la importancia del conocimiento sectorial profundo en sus asesoramientos, pero no sólo desde el punto de vista legal, y crearon equipos o áreas donde los abogados trabajaban con ingenieros industriales (por ejemplo para el tema de patentes), informáticos, licen-

En algunos de los grandes despachos conviven más de veinte tipos de profesionales con distintas titulaciones universitarias.

Los profesionales no legales se sitúan en nuevas líneas de negocio y en áreas de organización

ciados en medio ambiente o farmacéuticos, entre otros. Garrigues, por ejemplo, fue uno de los bufetes pioneros al recibir como una de las herencias de Arthur Andersen, lo que se convirtió en Garrigues Medio Ambiente, ahora G-Advisory, donde trabajan multitud de trabajadores con perfiles no jurídicos. Por otro lado, firmas de servicios profesionales, como KPMG o PwC, también se caracterizan por crear entornos de aseso-

ramiento multidisciplinarios y sectoriales, donde es habitual que en una mesa convivan multitud de profesiones.

Profesionalización

Por otro lado, el nuevo detonante que explica esta diversidad de titulados en un mundo tradicionalmente sólo de abogados es la profesionalización de las firmas jurídicas. Juan San Andrés, psicólogo y consultor en productividad, organización y factor huma-

no, asegura que “cuando se empezó a producir un crecimiento enorme en las firmas, la competencia también creció, y los despachos se dieron cuenta de que sólo podían ganar clientes si se los quitaban a otras firmas. Por eso se empezó a trabajar en temas como el desarrollo de negocio, la reputación, una mejor organización, tener mejores márgenes, y para todo esto se tuvo

> Pasa a pág. siguiente

Las profesiones más habituales

● **Economistas** y titulados en Dirección de Empresas están, en su mayoría, en el negocio de las firmas, como asesoramientos fiscales, pero otros ocupan cargos de gestión corporativa o financiera.

● **Ingenieros.** La mayoría son industriales, informáticos y de telecomunicaciones. Trabajan en gestión o en áreas de prácticas como patentes y marcas o nuevas tecnologías.

● **Químicos, biólogos, farmacéuticos,** titulados en ciencias ambientales o estadística trabajan junto a los letrados en proyectos sectoriales o en temas de innovación.

● **Psicólogos, sociólogos** o titulados en relaciones laborales trabajan en recursos humanos y formación.

● **Periodistas y titulados** en publicidad, marketing o diseño, además de letrados reconvertidos, pueblan las áreas de desarrollo de negocio o comunicación.

● **Documentalistas** historiadores, titulados en biblioteconomía y filología trabajan en Gestión del Conocimiento.

● **Titulados en turismo, protocolo, traducción, relaciones públicas** o secretariado trabajan en servicios generales.

LAURA CASADO

Psicóloga. Responsable de formación Cuatrecasas, Gonçalves Pereira

Licenciada en Psicología, con formación en ‘coaching’ y ‘mentoring’, programación neurolingüística y morfología facial. Es el perfil de Laura Casado, responsable de formación, dentro del área de RRHH, de Cuatrecasas, Gonçalves Pereira, firma donde trabajan 1.472 personas, donde además de abogados y economistas, en las áreas de organización, destacan los titulados en empresariales, psicología, relaciones laborales,

ingeniería informática. El rol de Casado en el bufete es acompañar a los asociados y profesionales de la firma durante su desarrollo alineando su carrera profesional con la formación necesaria en cada etapa, tanto a nivel técnico, de idiomas, especialización jurídica, como en el desarrollo de las habilidades. “Para mí es un reto continuo y estimulante trabajar en una familia de abogados. Hay que tener un rigor muy alto. Y

aunque tenemos cosas comunes, es evidente que se notan diferencias entre los abogados y los casi 500 profesionales que estamos en la parte de organización”.

MÓNICA ARITZI

Bioquímica. Socia de Propiedad Industrial Garrigues

Mónica Arizti es la socia responsable del área técnica del departamento de Propiedad Industrial de Garrigues, firma donde ha desarrollado su carrera profesional los últimos 14 años tras su paso por la Oficina Europea de Patentes. Licenciada en Bioquímica por la Universidad del País Vasco y agente de la Propiedad Industrial, está especializada en el asesoramiento y explotación de derechos de propiedad industrial.

“También adquirimos una preparación legal, pero es cierto que como técnica al principio te cuesta adaptarte al pensamiento legal de las cosas en un bufete. La forma de actuar es diferente, ya que el abogado tiene un pensamiento más crítico de los asuntos”, asegura Arizti. En Garrigues, además de abogados y economistas hay multitud de perfiles profesionales, donde destacan los ingenieros industriales, psicólogos y

titulados en biblioteconomía y documentación, y en comunicación y marketing. Llama la atención que también hay arquitectos técnicos o geólogos.

CARLOS STOCKFLETH Farmacéutico. Fiscalidad I+D+i
KPMG Abogados

Licenciado en Farmacia por la Universidad de Barcelona y estudios de gestión de la innovación por Cidem, Carlos Stockfleth lidera y desarrolla el asesoramiento en la fiscalidad de la I+D+i como director en 'Corporate Tax Services' en KPMG Abogados, que tiene un gran número de ingenieros en sus filas. "Una de las cosas más importantes que encuentro en un despacho de abogados y no en una consultora, es el incentivo de una parte jurídica muy importante. Tener las dos partes es clave", asegura

el farmacéutico. "Una de las diferencias que tenemos con los abogados es que los técnicos tenemos un trabajo que requiere mucha concentración y nos aislamos completamente y eso chocaba a los letrados".

PABLO BASCONESC. Ambientales. Sostenibilidad
PwC

Pablo Bascones se licenció en Ciencias Medioambientales y cursó luego un MBA en IESE. Empezó su carrera en Arthur Andersen y tras la fusión entró en Garrigues Medio Ambiente -hoy G-Advisory- y finalmente a PwC, donde es director de sostenibilidad y cambio climático en PwC. "En esta firma multidisciplinar hay mucha colaboración en todas las áreas y, por ejemplo, se hacen equipos mixtos con abogados, economistas o sociólogos para evaluar los riesgos medioambientales

en compraventas", explica. También para desgravaciones fiscales medioambientales, "los fiscalistas requieren una memoria técnica justificativa, y en eso colaboramos otros profesionales no jurídicos", añade Bascones.

GLADYS ALARZAIngeniera informática. Dtra. IT
Ecija

Ecija es uno de los bufetes que, en porcentaje, más profesionales no jurídicos tiene en sus filas, pues reúne a muchos perfiles relacionados con la tecnología. Es el caso de Gladys Alarza, la directora de tecnologías de la información, que depende de los socios de esta área. Es ingeniera técnica informática de gestión y grado en Informática por la Universidad Carlos III. "Me dedico a gestionar y a administrar todos los servidores, los sistemas

tecnológicos, telefonía e Internet, que usan los abogados del bufete, además de apoyar a los equipos que asesoran a otros clientes. Es evidente que el perfil técnico es lo que más nos diferencia de los letrados", afirma.

< Viene de pág. anterior

que contratar a profesionales que supieran de verdad de estos temas y no usar a abogados reciclados, como hasta entonces".

La directora de recursos humanos de Garrigues, Lourdes Ramos, ha podido ver un cambio importante en los 27 años que lleva trabajando en la firma más grande de Europa continental. "Es lógico que con el crecimiento que han

experimentado muchos despachos, tanto en tamaño como en desarrollo, se ha contratado a muchos profesionales para diversas áreas de apoyo. En Garrigues, por ejemplo, fuimos pioneros en entender y dar valor a la gestión en sí misma", explica. Ramos añade que "lo importante es que todos los componentes de los departamentos internos siempre tengan claro que tienen que estar orientados al cliente".

Los grandes bufetes españoles y las 'Big Four' son los que tienen una mayor diversidad de perfiles**Los expertos creen que es importante dar también carrera a los profesionales de gestión**

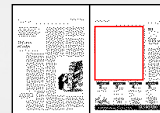
Por su parte, Yolanda Ramiro, directora de comunicación y marketing de Ecija, cree que la evolución del propio mercado laboral también ha contribuido a la profesionalización de la gestión. "La formación de las personas, la existencia de escuelas de negocios de calidad o el desarrollo de la sociedad de la información y de la capacidad innovadora han sido elementos clave de este cambio. Los profesionales están cada vez me-

jor formados para ocupar puestos de gestión para los que se requiere una formación, aptitudes y competencias específicas, distintas a las del abogado", explica.

San Andrés añade que una de las cosas importantes a tener en cuenta en los profesionales de gestión y organización de las firmas es que "si contratas a trabajadores excelentes con currículos brillantes porque aspiras a tener a los mejores en estos puestos,

igual que quieres tener a los letrados más cualificados, no puedes luego no darles una carrera en la firma".

En este sentido, en la gran mayoría de los bufetes, los trabajadores de servicios generales que no ejercen como abogados asesorando a clientes, aunque tengan formación jurídica y hayan sido abogados con anterioridad, no pueden ser socios, aunque tengan importantes cargos de gestión en la organización.

EFE

MATILDE CONESA

La voz de la actriz de doblaje se hizo conocida en millones de hogares españoles cuando interpretó a Bette Davis o a la Ángela Channing de 'Falcon Crest'. Reconocía tener predilección por hacer el papel de mala en el cine, ya que las buenas, decía, tienden a parecer «idiotas»

La voz de las radionovelas y las malas

JAVIER MEMBA

La actriz de doblaje Matilde Conesa solía asegurar que prefería «a las malas porque las buenas tienden a ser idiotas». Partiendo de esa base, prestó su voz a varias de las villanas más perversas que han visto las dos pantallas. En la grande, entre otras muchas, lo hizo con la Bette Davis de la trilogía de William

Wyler: *Jezabel* (1938), *La carta* (1940) y *La loba* (1941). En la televisión tampoco le faltaron malas de enjundia. Acaso fuera la peor la Ángela Channing (Jane Wyman) de *Falcon Crest*, uno de los seriales favoritos de las audiencias de los 80. Pero el público más joven de esa misma época se quedará con la Bruja Avería de Los electroduendes. Aquel espacio de *La bola de cristal* fue todo un hito en la antena infantil de aquella época y su villana también hablaba por la boca de Matilde Conesa.

Fallecida en Madrid el pasado domingo, su voz grave llegó a ser una de las más reconocibles de la

radio española, fue merecedora de tres premios Ondas y uno de la Unión de Actores dedicado a distinguir toda una vida entregada a su oficio.

Nacida en Madrid en 1928, Matilde Conesa estudió declamación en el Real Conservatorio bajo los auspicios de Carmen Seco. Como tanto actores que habrían de dejar huella en la escena y las dos pantallas españolas –José María Rodero, José Luis López Vázquez, Nati Mistral, María Jesús Valdés–, se inició en la interpretación en Teatro Español Universitario y en Radio SEU. Corría 1947 cuando ingresó en el cuadro de actores de Radio Madrid

y ya entonces intervino en la adaptación de los *Episodios nacionales* de Benito Pérez Galdós. Permaneció en la Cadena Ser hasta 1988.

Favorita de los radioyentes desde principios de los años 50, fue entonces cuando comenzó a hacerse notar en las radionovelas de Guillermo Sautier Casaseca. De hecho, puede decirse que este género –que marcó la experiencia cotidiana de un buen sector de la población durante los siguientes 25 años– nació con *Lo que nunca muere*, primer serial de Sautier interpretado por Conesa. Sin embargo, fue una propuesta de Eduardo Vázquez, Matilde, Perico y Periquín, la que proporcionó a la actriz una mayor popularidad. Emitida por la SER durante 16 años (1955-1971) se trataba de una comedia costumbrista –sobre las gracias de un niño– que protagonizó junto a Pedro Pablo Ayuso, uno de los más prestigiosos actores radiofónicos de toda la historia. Fue aquel trabajo el que le valió a Matilde Conesa dos premios Ondas.

La popularidad alcanzada entonces no le impidió, a partir de 1959, intervenir en el otro gran éxito de aquellos seriales: *Ama Rosa*. Actriz imprescindible en aquella antena, también participó en la última de sus propuestas: *La saga de los porretas* (1976-1988).

Con todo, su constante actividad radiofónica no fue óbice para doblar a Lauren Bacall y Anne Bancroft. En la televisión se prodigó especialmente en series de dibujos animados: *Ruy, el pequeño Cid* (1980), *D'Artacan y los tres mosqueperros* (1981) o *David el gnomio* (1988), donde puso voz a Lisa, son algunos de estos trabajos.

Desde 1956 estaba casada con el también actor de doblaje Julio Montijano.

Matilde Conesa, actriz de doblaje, nació el 13 de abril de 1928 en Madrid, ciudad en la que murió el 29 de marzo de 2015.

Comunicadora per a tot

Des de fa cinc anys, Marta Càceres presenta 'Para todos la 2', un programa social d'alta qualitat fet a la seva mida

JOAQUIM ROGLAN
Barcelona

La presentadora de *Para todos La 2* té motius per celebrar el cinquè aniversari d'un programa digne i de qualitat, que és realment per a tots els públics. Nascuda a Sabadell i llicenciada en Periodisme, la seva carrera va començar en la llavors gairebé acabada de néixer RAC 1, des d'on per coses de la casualitat va passar a la pantalla com a reportera de City TV, que va ser el primer canal de televisió del Grup Godó. Conèixer Andreu Buenafuente i companyia per atzar li va guanyar la simpatia del públic i la crítica en programes de TV3 com *Sense títol*, *Societat Anònima* o *Punt de trobada*. Després, tot li va venir rodat i van començar les aparicions a TVE en programes tan diversos com *Repor*, *Catalunya avui*, *Gol nord* o *Página 2*, passant també per *Los reyes del mando* de Telemadrid.

Sense oblidar mai la ràdio i considerada una comunicadora per a tot, Marta Càceres és capaç de treballar en programes d'esports, humorístics, culturals, socials, científics, d'actualitat i fins i tot de neotecnologies. A més, ha fet espais sobre història i crítica de televisió, que és una mica així com esmentar la sogra a casa del penjat. Tot i això, el seu somriure sempre sedueix des de la pantalla, la seva simpatia anima els admiradors i la seva manera d'explicar les coses que passen al carrer sembla un relat agradable i comprensiu per a totes les edats, que és del que es tracta en un magazine tan variat com *Para todos La 2*. Entre que fa anys que va descobrir que la càme-

ra l'estima i que el seu bagatge cultural i l'ofici la permeten sortir de qualsevol dificultat, Càceres és en un programa que sembla fet a la seva mida.

Fidel a les seves idees sobre la feina d'informar i entretenir, només hi ha una cosa que mai no ha fet i promet que mai no farà, que són programes de color rosa o groc. Bona coneixedora del mitjà, el seu és el directe i els continguts amables. Sense la pressió de l'audiència de les grans cadenes i dels programes més o menys estel·lars, demostra que es pot ser igual o més exigent amb els continguts i amb el to del seu espai amb una audiència minoritària però tan lleial que li envia ànims i felicitacions a través de les xarxes socials. Els autors d'aquests missatges positius solen ser persones escarmentades perquè la qualitat no abunda i, sovint, aquests espais de qualitat duren menys en pantalla que la felicitat a casa del pobre.

Amb el cor a l'estudi de ràdio i el rostre a la pantalla, Marta Càceres tracta d'assumptes socials que afecten tota la ciutadania, com ara la crisi, el desencant, la malaltia, la feina, la maduresa, la parella, la solidaritat... Acompanyada pels mateixos espectadors, especialistes, debats, enquestes i taules rodones, busca i aconsegueix l'anàlisi, la reflexió i el diàleg amb coneixement de causa. Ara se la veu contenta com sempre pel primer quinquenni de *Para todos La 2*. I com que no li agrada fer pronòstics sobre el món de la comunicació que s'acosta, només es pot desitjar que el seu programa duri el màxim possible i que ella canviï el mínim possible.●

PARA TODOS LA 2 LA 2 DE DILLUNS A DIVENDRES 11.50 h

TVE

OBITUARIS

Una tarda a Georgetown

MARGARITA RIVIÈRE (1944-2015)

Periodista

Una tarda de desembre del 1998 vaig acompanyar Margarita Rivière a veure Katharine Graham, editora del *Washington Post*. Margarita havia arribat el dia abans a Washington amb la intenció d'entrevistar la dona que durant dècades havia portat les regnes del diari que tots els polítics, per no parlar dels presidents, volien al seu costat.

Graham vivia en una mansió del segle XIX situada al número 2920 del carrer R del barri de Georgetown. Nou habitacions, vuit banys i una gran sala d'estar, escenari de festes imprescindibles, reunions socials que marcaven el valor a l'alça o a la baixa dels convidats i els absents.

Graham ens esperava al seu estudi per parlar de la biografia que havia escrit un any abans i amb què havia guanyat el Pulitzer. Margarita anava a entrevistar-la per al *Magazine*, aprofitant que el llibre, titulat *Una historia personal*, es publicava a Espanya.

Washington havia viscut el pitjor estiu des de l'escàndol Watergate del 1974. *L'affaire* del president Bill Clinton era en boca de tothom. Els republicans demanaven el seu processament polític perquè havia mentit en negar una relació sexual amb la becària Monica Lewinsky al despatx oval. Clinton es perdia en un laberint semàntic per definir sexe oral i Graham, després d'una llarga conversa, quan Margarita havia desconnectat l'enregistrador i tancat el bloc de notes, va dir que havia de dimitir per mentir i estúpid.

Durant l'entrevista Graham havia defensat el Clinton president, censurat el Clinton home i reiterat que el seu diari no estava a favor de l'impeachment. Ara, tot i això, sol·licitava a Margarita que entengués la seva posició. No volia demanar en públic la dimissió del president per no posicionar-se amb els republicans, als quals també deplorava per haver desprestigi la institució de la presidència per una qüestió tan banal.

ROSER VILALLONGA

"Senyora Graham, no es preocupi -li va dir llavors Margarita-. Els lectors saben llegir entre línies". L'entrevista es va publicar dues setmanes després sota el títol "Que Clinton sobrevisqués a l'escàndol Lewinsky seria un miracle".

Feia més de 30 anys que Margarita Rivière feia entrevistes quan vam trucar el timbre de la senyora Graham. S'havia assegut amb centenars de persones, anònimes i famoses, a les

Georgetown. Clinton, al cap i a la fi, va acabar sobrevivint l'escàndol Lewinsky.

Aquella tarda, Katharine Graham i Margarita Rivière van parlar com dues amigues durant gairebé dues hores. Amb trenta minuts n'hi hauria hagut prou per complir amb l'encàrrec de l'entrevista, però Graham representava tot el que Margarita havia admirat al llarg de la seva carrera: una dona en un món d'homes -al *Diario de Barcelona*, on va començar a treballar, no hi havia lavo de senyores-, una dona educada per ser mestressa de casa que, contra tot pronòstic, es converteix en l'editora més poderosa dels Estats Units.

Margarita, feminista que havia analitzat a fons el paper de la dona, va preguntar Graham pels abusos que va patir en mans d'un marit que va acabar engegant-se un tret i també pel poder dels mitjans de comunicació, l'altre tema que sempre la va preocupar.

"Vostè sap tan bé com jo -va respondre llavors Graham- que el poder ens el donen les històries que expliquem al públic i això és el que ens dona la independència".

Margarita Rivière no podia estar-hi més d'acord. Es van acomiadar amb dos petons.

XAVIER MAS DE XAXÀS

Margarita Rivière preguntava per saber i opinava que la realitat estava per sobre de la veracitat

que havia preguntat de tot per a les pàgines d'*El Periódico* i *La Vanguardia*. Preguntava per saber i sabia escoltar.

"Això és la base del periodisme", solia dir. Preguntar i escoltar. Després calia escriure i explicar, però ella considerava que l'estil només havia d'estar al servei de la realitat. Preferia parlar de realitat abans que de veracitat. La veritat, per a ella, era un absolut que no sempre jugava a favor de la realitat, com confirmava la visita a

Industria prevé lanzar en mayo la licitación de los cinco canales de TDT

Uteca critica el dividendo digital y dice que hay 10.000 edificios sin antenizar

Á. Semprún MADRID.

El sector de la televisión calienta motores para pujar por los nuevos canales. Aunque todavía no hay ninguna información oficial, todas las fuentes apuntan a que el Ministerio de Industria sacará en mayo el concurso de los cinco canales de la TDT aprobados el año pasado, después de que el Supremo ordenara cerrar nueve canales de televisión.

“Aunque se aprueben los pliegos de la licitación antes, el Gobierno no abrirá el concurso hasta después de las elecciones autonómicas y regionales que son el 22 de mayo. Todo apunta a que la licitación será en primavera y que la resolución será a partir de septiembre”, aseguran fuentes del sector. En este sentido, el presidente de Mediaset, Alejandro Echevarría, apuntó a estas mismas fechas en una entrevista con este diario. “Las últimas informaciones sin contrastar apuntan a que el concurso o subasta se hará en mayo. No nos han presentado nada todavía pero las últimas noticias es que será en mayo”, aseguró el también expresidente de Uteca, la patronal de las televisiones privadas.

Andrés Armas, director general de Uteca. ELISA SENRA

Las teles privadas creen que habrá un segundo dividendo en 2020 en favor de las 'telecos'

Por su parte, el director general de Uteca, Andrés Armas explicó en rueda de prensa que sólo tienen conocimiento oficial de que se están redactando las condiciones del pliego pero que no tienen “ninguna información oficial sobre el futuro del reparto de las señales”.

Armas aprovechó la reunión con los periodistas para analizar los frentes que tiene abiertos el sector de la televisión y hacer un balance sobre la ejecución de este segundo dividendo digital por el cual han liberado el espectro de 800 Mhz para potenciar el desarrollo del 4G. Así, el director de la patronal de las televisiones privadas explicó que la mudanza se había “hecho mal y con poca previsión” y que se llegaba al final del plazo con 10.000 edificios sin reantennizar por los que entre 50.000 y 100.000 hogares podrían quedarse sin algunos canales de televisión a lo largo de la madrugada del 31 de marzo. “El proceso está inacabado”, aseguró.

Armas aprovechó para pedirle al Ejecutivo que se pusiera ya a trabajar de cara a 2020, cuando previsiblemente se tenga que liberar el espectro de los 700 MHz para dar cabida al desarrollo del 5G. En cuanto al cierre de los ocho canales que están pendientes del Supremo, Uteca aseguró que se han reunido con el Ejecutivo y que hay soluciones para evitarlo. “Si al final se cierran es porque el Gobierno ha querido, será su culpa”, concretó.

FUTBOL ► L'ASSEMBLEA DE LA LFP

Ultimàtum dels clubs a Villar per l'acord de TV

Exigeixen al president de la RFEF que s'uneixi en la venda dels drets d'imatge dels partits

ANTONIO MERINO
MADRID

La guerra continua. En l'última batalla els clubs han començat a arraconar Àngel María Villar per la seva no integració en la lluita perquè s'agilitzi el real decret per a la venda conjunta dels drets televisius, que la Lliga de Futbol Professional (LFP) vol que vegi la llum a l'abril. Si Villar no se suma a aquesta pretensió dels clubs, corre el risc de quedar-se sense suport a l'hora d'intentar mantenir-se en el càrrec. «Els grans clubs asseguruen que podrien dimitir de la federació si fos necessari», va afirmar Javier Tebas.

A aquestes altures, Villar sap que a la LFP gairebé no hi ha esquerdes entre els equips que pretenen un re-

partiment equitatiu dels drets de TV. Així ho va expressar ahir l'organisme que presideix Tebas en l'assemblea extraordinària per la incompareixença de Villar a la reunió de dimarts, a la qual van assistir el ministre José Ignacio Wert, Miguel Cardenal (secretari d'Estat per a l'Esport) i Javier Tebas (president de la LFP).

No hi va haver rastre de Villar, que coneixia la postura dels clubs de no anar a la vaga a canvi de donar un impuls definitiu a la venda conjunta a través del real decret. L'absència de Villar se sustenta en les profundes diferències entre la RFEF i el CSD per l'assumpte de les auditories federatives.

DUR COMUNICAT // Tot això es va posar sobre la taula a l'assemblea de la LFP, en què les grans entitats van estar representades. Es va emetre un comunicat en el qual es recullen els acords adoptats. El primer fa referència al suport «de la gestió de la LFP i del seu president per a l'efectiva centralització dels drets audiovisuals i un model de repartiment equitatiu dels ingressos a través d'un real decret llei». El segon apunta directament a Villar, a qui es requereix «perquè compleixi escrupolosament el que es va acordar a la reunió de la comissió mixta Lliga-Federació del 6 de març passat». «Desconec l'actitud de Villar. Vol barrejar la qüestió del real decret amb les subvencions i amb el futbol modest. L'acord és al que vam arribar el 26 de març. No s'ha de barrejar perquè el real decret beneficia el futbol professional i l'aficionat», va apuntar Tebas.

També el president de la RFEF és l'objectiu en el tercer acord dels clubs. Tots reproveixen l'actuació de Villar «al no respectar els acords aconseguits i, en particular, la seva absència conscient i justificada a la reunió convocada pel ministre de Cultura dijous passat». L'últim punt fa referència a la postura dels clubs, que asseguruen que «no se senten representats per Villar». I així l'hi traslladaran al Govern. Els justifiquen per l'actitud del president de la RFEF. En aquest punt, Tebas va declarar que resulta molt complicat comptar amb la unanimitat de tots els clubs. «Cada un té els seus interessos, però hi ha una grandíssima majoria», va assegurar el president de la LFP.

Aquesta gran majoria requereix Villar «perquè modifiqui immediatament la seva posició pel bé del conjunt del futbol espanyol. En cas contrari, comptarà amb l'oposició frontal del futbol professional». ■

Javier Tebas
PRESIDENT DE LA LFP

«No s'ha parlat de parar la Lliga, però els grans clubs asseguruen que podrien dimitir de la Federació»

«Desconec l'actitud de Villar. Vol barrejar la qüestió del real decret amb la de les subvencions»

RESINTONIZACIÓN UTECA DENUNCIA UN «HOSTIGAMIENTO» A LA TV EN ABIERTO

10.000 EDIFICIOS SIN TDT

Esta noche ha concluido la liberación del dividendo digital, pero las TV comerciales en abierto advierten de que entre 50.000 y 100.000 personas no podrán ver todos los canales desde hoy

EDUARDO FERNÁNDEZ MADRID

Los canales en abierto se apagan. Las críticas, mientras, se encienden. Esta madrugada de lunes a martes ha cesado la emisión en *simulcast* de las antiguas frecuencias de televisión. Las señales han completado su *mudanza*. Acaba, aseguran al ciudadano, el denominado dividendo digital, un proceso que desde el punto de vista de Andrés Armas, director general de Uteca, «ha tenido un eje vertebrador de hostigamiento» a la televisión en abierto. Armas ha detectado «una intención implícita o explícita de apoyar opciones de televisión de pago». Y en España, a día de hoy, hablar de televisión de pago es referirse a Movistar TV, la plataforma de la antigua Telefónica. «Reducción del espectro asignado a la televisión en abierto para dárselo a los operadores de telefonía», simplifica el directivo.

Creen desde Uteca que las dificultades para el ciudadano no se pueden, ni mucho menos, dar por superadas: «Van a quedar más de 10.000 edificios sin adaptar». Según esas estimaciones, «estaríamos hablando de entre 50.000 y 100.000 personas».

El proceso «no ha acabado», insiste Armas. Falta la culminación del «despliegue de los operadores de telefonía móvil», a los que las cadenas de televisión ceden las frecuencias radioeléctricas de la banda de 800 MHz, que serán utilizadas por tecnología 4G tal y como estipula un mandato de la Comisión Europea. «Las posibles interferencias irán apareciendo en cuanto se produzcan los encendidos de los operadores de telefonía móvil», subraya Armas. «Estos flecos son el resultado de un proceso que ha estado manifiestamente mal planificado e igualmente mal ejecutado», agrega el directivo, que recuerda que en España la liberación del dividendo digital se fijó el 1 de enero de 2014; posteriormente, el 1 de enero de 2015; para finalmente establecerse una prórroga de otros tres meses hasta el 31 de marzo de 2015.

El Gobierno ha garantizado 290 millones de euros en ayudas a la ciudadanía para la adaptación de las instalaciones de antenas colectivas. Armas lanza una advertencia: «El mismo día en el que se va a producir el cese del *simulcast*, las ayudas de adaptación de las ante-

nas de las comunidades de vecinos están en un limbo fiscal. El escenario más probable es que (...) repercutieran sobre los propietarios de los distintos pisos de cada comunidad. Estaríamos ante un bonito círculo: lo que nos han dado como ayuda por la vía de la comunidad de vecinos, lo tendríamos que tri-

raron otros nueve a raíz de otra sentencia del Alto Tribunal-. De hecho, la empresa que recurrió el reparto de canales, que se realizó sin abrir un concurso público, también ha impugnado el plan de ordenación de dividendo digital puesto en marcha por el Gobierno.

A través del concurso ordenado por el Supremo se alumbrarán cinco canales –cuatro de ellos en alta definición-. Sin embargo, Uteca apunta que se desconocen las condiciones del concurso.

El 3 de abril de 2010 tuvo lugar el *apagón analógico*. «Cinco años después, tenemos más o menos la misma

oferta de canales», se queja Armas. ¿Y en el futuro? A finales de año se aclarará si la televisión en abierto debe abandonar a partir de 2020 su nuevo *hogar*, la banda de 800 MHz. Lo llaman *segundo dividendo digital*. Y vuelta a empezar.

INCÓGNITAS

290.000.000 €

Ayudas. El Gobierno ayuda a las comunidades de vecinos. Uteca se pregunta si las subvenciones tributarán en el impuesto de la renta del propietario.

800 MHZ

Liberación. La televisión cede la banda de 800 MHz a la tecnología 4G, pero a partir de 2020 podrían tener que mudarse de nuevo: a los 700 MHz.

butar, al menos parcialmente, como consecuencia de inclusión en el impuesto de la renta».

Además, se cierne «la amenaza jurídica» de un fallo del Tribunal Supremo de acabar con otros ocho canales de televisión –ya se clausu-

L'adaptació de la TDT conclou avui entre crítiques

Entre un 10% i un 15% dels habitatges no han adaptat encara les antenes

SALVADOR ENGUIX

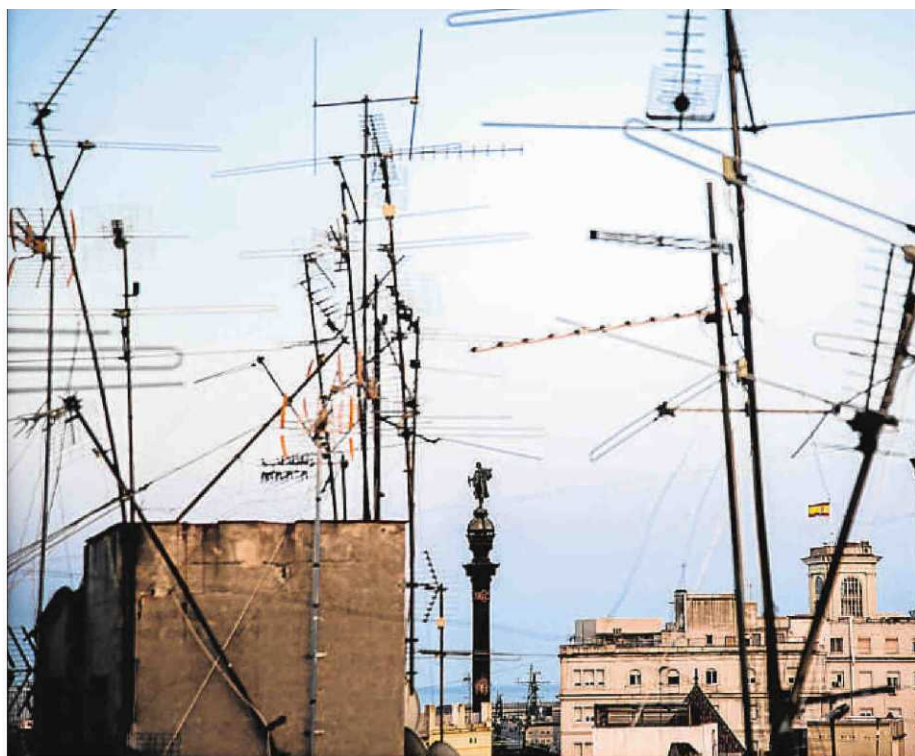
No és, ni de lluny, el tràgic escenari de finals de l'any passat, quan només un 10% dels 900.000 edificis a Espanya havien adaptat les seves antenes al conegut com a dividend digital. Tanta va ser l'alarma generada que el Govern Espanyol va concedir una pròrroga de tres mesos per poder resintonitzar la TDT davant l'evidència que milions d'espanyols i gairebé el 50% dels edificis no assolirien l'objectiu en el termini marcat per la UE, l'1 de gener del 2015. Però malgrat la pròrroga i les campanyes d'informació de l'executiu espanyol i de moltes cadenes de televisió, encara quedaran avui per adaptar-se entre el 10% i el 15% dels edificis.

Es a dir, desenes de milers de persones perdran aquesta nit la possibilitat de veure diversos canals de televisió. Són dades que ahir van coincidir a facilitar l'Associació d'Usuaris de la Comunicació, AUC; la Unió de Televisions Comercials en Obert, Uteca, i la Federació d'Empreses Instal·ladors, Fenitel, consultades per aquest diari. I que estan en lí-

nia per l'anunciat pel propi Govern Espanyol.

Alejandro Perales, president de l'AUC, n'apuntava una de freda i una de calenta: "La pròrroga ha mitigat el desastre i creiem que l'actual escenari és suficient, però encara queden molts edificis per adaptar, les coses s'han fet malament, el Govern podia haver començat molt abans el procés d'adaptació de les antenes". Perales subratllava que molts dels habitatges no adaptats són segones residències, que solen ocupar-se en vacances i per tant detecten aquesta necessitat més tard; habitatges unifamiliars (xallets, adossats o cases de camp) i "finques que per diverses raons, com la falta d'acord dels veïns, no ho han fet encara".

Més positiu es va mostrar Miguel Àngel García Argüelles, director gerent de Fenitel: "Considerem que aquest és un repte que pràcticament podem donar per superat en les seves xifres macro". Respecte als edificis que encara queden per adaptar va assenyalar que "els problemes existents es podran anar tancant en molt curt espai de temps en tot cas i no sembla previsible per

Els antenistes han tingut uns mesos d'activitat frenètica

Segones residències, unifamiliars i finques antigues formen part de les que encara no han assolit l'objectiu

tant que existeixin problemes importants".

La Uteca va ser ahir la més dura ahir en la seva valoració del procés que avui conclou. El seu director general, Andrés Armas, va qualificar d'"inacabada" aquesta transició que segons el seu parer ha estat mal planificada i mal

executada". Després d'enumerar els seus nombrosos errors, Armas va denunciar una "campanya de fustigació a la televisió en obert" i l'"escassa voluntat" del Ministeri d'Indústria per intentar solucionar els problemes d'un sector que creu que el Govern està actuant "contra les televisions en obert a favor de les de pagament".

El principal problema que ha alentit aquest procés d'adaptació al dividend digital ha estat la dificultat de termini i subministrament d'equips d'amplificació -imprescindibles per realitzar les adaptacions dels edificis-, situació que va ser posada de mani-

fest per les Associacions d'Empreses Instal·ladors de Telecomunicacions i que ahir confirmava l'AUC. "Hi ha hagut casos en els quals s'ha hagut de recórrer a equips reciclats que ara s'hauran de substituir per nous", apuntava ahir Perales.

El que tots reconeixen és que sense aquesta pròrroga s'hauria produït a la pràctica una apagada que hagués deixat a mig Espanya sense poder veure els canals de la TDT. Perales aventurava ahir que queden molts serrells per resoldre, entre d'altres el tema de les subvencions a l'adaptació de les antenes: "Són per a propietaris i no para inquilins, la

XAVIER CERVERA / ARXIU

qual cosa genera un fort greuge”.

Indústria va anunciar a començaments de març que s'havien registrat ja 204.592 peticions de subvencions per a l'antenització dels edificis, la qual cosa suposa una xifra superior als 60 milions d'euros. Segons aquest departament, les subvencions es van començar a pagar “des de fa temps” i les comunitats de veïns ho poden sol·licitar fins al proper 30 de juny. L'import total d'aquest paquet de subvencions és d'uns 290 milions d'euros i els ajuts varien de 100 a 550 euros, perquè el cost d'adaptació depèn del nombre de freqüències que es canviïn en cada edifici.●

La antigua TDT se apaga hoy para dejar paso al móvil 4G

POLÉMICA/ Uteca, la patronal de las TV en abierto, acusa al Gobierno de “hostigar” al sector para favorecer a las operadoras de ‘telecos’ y la televisión de pago.

I. del Castillo. Madrid

Los canales de televisión terrestre (TDT) que ocupan el espectro radioeléctrico conocido como dividendo digital se apagarán hoy para que esas frecuencias puedan ser utilizadas por Movistar, Vodafone y Orange para dar servicios de banda ancha móvil con tecnología 4G. Los canales que usaban esas frecuencias se están emitiendo ya en otras, que serán su ubicación definitiva. Para que los hogares con antena colectiva puedan recibir los canales en las nuevas frecuencias, las comunidades de vecinos han tenido que aplicar un proceso de reantenización que todavía no ha concluido del todo.

Con el uso de las nuevas frecuencias, que se instalarán en la banda de 800 megahercios (MHz), los tres operadores verán cómo mejora sustancialmente la cobertura y la penetración de la red de 4G, especialmente en el interior de los edificios y en las zonas rurales.

El secretario de Estado de Telecomunicaciones, Víctor Calvo-Sotelo, avanzó recientemente que más del 80% de los edificios en España ya había llevado a cabo la reanten-

José Manuel Soria, ministro de Industria.

zación para ver la TDT. Además de los problemas de reantenización, los usuarios podrán verse afectados por las interferencias que las emisiones de telefonía móvil causen en la recepción de los canales de TV.

Hostigamiento

Estos problemas han sido calificados por el director general de Uteca, la patronal de la TV en abierto como un “hostigamiento” al sector para favorecer a la TV de pago y las operadoras de telecomunica-

Uteca denuncia mala planificación del traslado de canales y alerta sobre nuevas interferencias

ciones. Andrés Armas, director general de Uteca, señaló que no hay un procedimiento conocido para que las telecos arreglen las antenas –instalando filtros– para evitar estas interferencias. Según Armas, el proceso de traspaso de los canales ha estado “mal plani-

ficado y ejecutado” y, debido a ello, unos 100.000 ciudadanos dejarán de ver algunos canales con el cambio.

Armas también cargó contra la fiscalidad de las ayudas que ha concedido el Gobierno para la reantenización, que por el momento contabilizarían como ingresos tributables de las familias. Por último, alertó de la amenaza que pende sobre otros 8 canales de TV, denunciados ante el Supremo, criticando que el Gobierno no ha tenido voluntad de regularizarlos.

elradar

Teresa Rodríguez havia presentat una queixa contra TVE. EFE

TVE es disculpa per la suposada foto de la líder de Podem nua

ARA
BARCELONA

El defensor de l'espectador de Radiotelevisió Espanyola, Ángel Nodal, ha demanat perdó a l'eurodiputada de Podem i candidata a la presidència de la Junta d'Andalusia per aquest partit, Teresa Rodríguez, per l'emissió, a la tertúlia *Amigas y conocidas*, d'una fotografia en què suposadament apareixia despullada. "No estic d'acord amb la decisió del programa. La valoració [de mostrar la imatge] és errònia i equivocada, i ens correspon demanar perdó tant a Teresa Rodríguez com a la noia desconeguda [que apareix a la fotografia]", va indicar Nodal dissabte, durant l'emissió del seu programa mensual a La 2.

Abans, el cap de l'àrea de magazins de TVE, Ramón Cambor, havia justificat l'emissió de la imatge i havia argumentat que, tot i

que la fotografia original ja estava pixelada, l'equip del programa l'havia pixelat "encara una mica més" perquè ningú pogués reconèixer la identitat de la noia que s'hi mostrava. "Vam plantejar aquest tema per debatre fins a quin punt les persones públiques tenen dret a la intimitat. Teníem dues advocades al plató i els seus arguments ens podien ajudar a comprendre aquesta situació una mica més. És cert que podríem haver ofert aquesta informació sense la foto, però la direcció del programa va entendre que era una manera important de donar suport al debat que volíem", va indicar Cambor.

El 20 de febrer, Rodríguez havia presentat una queixa contra TVE davant del Consell de l'Audiovisual d'Andalusia per l'emissió d'aquesta fotografia, que, segons ella, corresponia a una altra persona. La imatge circulava per les xarxes socials, on s'afirmava que la dona que mostrava era Rodríguez. —

MATILDE CONESA (1928-2015)

Voz de radio y brasero

► Una de las principales actrices del doblaje español, fue la voz de Angela Channing

La inconfundible voz de Matilde Conesa, fallecida en Madrid a los 86 años, acompañó muchas tardes de mesa camilla, brasero, pan y chocolate y taza de colacao, en las que la radio (de transistores) era una chimenea de sueños en torno a la que se reunía toda la familia. Matilde Conesa era, junto a Matilde Vilarino y Pedro Pa-

blo Ayuso, una de las tres voces principales del legendario serial radiofónico «Matilde, Perico y Periquín».

Su ficha en el doblaje.com refleja cerca de un millar de trabajos de esta actriz que, tras estudiar Declamación en el Real Conservatorio de Madrid, entró en 1948 en el cuadro de actores de Radio Madrid (ICadena SER), donde permanecería durante cuarenta años; allí, además del citado serial, se le pudo escuchar en radionovelas como «Lo que nunca muere», «Ama Rosa» o «La saga de los porretas».

Puso voz a actrices como Lauren Bacall, Anne Bancroft, Ingrid Berg-

Matilde Conesa

Matilde Conesa nació en Madrid el 13 de abril de 1928 y murió en la misma ciudad el 29 de marzo de 2015. Formó parte del cuadro de actores de Radio Madrid, y se hizo popular en el serial «Matilde, Perico y Periquín». En televisión fue la voz de la Bruja Avería y dobló a Jane Wyman como Ángela Channing en «Falcon Crest».

man y sobre todo Bette Davis (la dobló en trece ocasiones, entre ellas en «La loba» y «Jezabel») y, más recientemente, fue la voz de Jane Wyman (Angela Channing) en «Falcon Crest» y de la Bruja Avería en el programa infantil «La bola de cristal»

JULIO BRAVO

'IN MEMORIAM' Matilde Conesa

El poder evocador de una voz privilegiada

ÁNGELES AFUERA

Cuando la radio era una fábrica de dramáticos, cuando se levantaba el telón de los *Teatros del Aire* o sonaba la radionovela de la tarde, la voz que transmitía el coraje, la pena, la determinación o el amor de aquellas mujeres, heroínas o sufridas, valientes o sometidas, era la de Matilde Conesa Madrid, (13 de abril de 1928-29 de marzo de 2015).

Cuentan los más veteranos que en la Gran Vía número 32 siempre había gente esperando para ver salir a los actores de la SER, auténticas estrellas de los años cincuenta y sesenta. Allí se formó Matilde, que procedía del teatro universitario y que había estudiado declamación en el Real Conservatorio. Un día acudió a las pruebas para la compañía de actores de Radio Madrid. No pareció gustarle cómo había estado y se salió al pasillo. Alguien la invitó a regresar: "Lo mejor que hemos oído hoy ha sido tu risa".

Tenía 19 años cuando ingresó en Radio Madrid y enseguida se convirtió en la favorita de Guillermo Sautier Casaseca, el más popular de los guionistas de seriales. Era la época de *Lo que nunca muere*, *El derecho de los hijos* y otros grandes culebrones radiofónicos, pero también la de las producciones más ambiciosas, a las que la SER se entregaba con todos sus medios y el talento de sus actores, guionistas y técnicos. Matilde Conesa recordaba siempre *Los episodios nacionales* y *Fortunata y Jacinta*, dos legendarias adaptaciones de Antonio Calderón. En ambas brilló ella, siempre haciendo pareja con Pedro Pablo Ayuso. La popularidad de la pareja era tan grande que la SER decidió explotarla creando un serial para todos los públicos que plasmara la vida cotidiana de una familia normal. Se encargó el guion a Eduardo Vázquez y fue un bombazo: *Matilde*, *Perico* y *Periquín* ha quedado en el imaginario colectivo de todos los españoles mayores de 50 años.

De la radio, Matilde Conesa saltó limpiamente al doblaje. Su primera prueba fue tan definitiva que enseguida puso voz a Silvana Mangano en *Arroz amargo*. Y desde entonces, la sala oscura de los estudios de grabación fue tan familiar para ella como los pasillos de la radio. Es curioso, pero su timbre fue innovador —más grave, más modulador—, quizá por eso fue la voz en español de Bette Davis, Lauren Bacall, Anne Bancroft, mujeres de fuste como ella, que siempre fue una orgullosa diva del micrófono.

Y sí, es de ley recordarlo: los más jóvenes también tienen en la memoria la voz de Matilde Conesa porque fue la cascarrabias bruja Avería de *La bola de cristal*, la dulce Lisa de *David el gno-*

Matilde Conesa, en 1999.

mo, o la Angela Channing de *Falcon Crest*. No hubo un papel, modesto o deslumbrante, en el que ella no aportara todos los registros de su voz privilegiada.

Dicen que la memoria pierde antes las voces que las imágenes, que apenas podemos recordar el timbre de voz de los que se han ido. Matilde Conesa, sin embargo, estará siempre en nuestra fonoteca para demostrarnos qué inmenso poder evocador tiene el bellissimo instrumento que llevaba en la garganta.

Les televisions comercials veuen un «assetjament» a l'oferta en obert

► La Uteca creu que darrere l'alliberament del dividend digital hi ha un tracte de favor als canals de pagament

EFE/DdG | MADRID

■ La Unió de Televisions Comercials en Obert (Uteca) ha denunciat que l'alliberament del dividend digital, que suposa la migració de l'emissió de les televisions a altres bandes de l'espectre per posar en marxa la telefonia 4G, s'ha plantejat com un «assetjament» al model de televisió en obert.

Aquesta és la postura que sosté la patronal de les televisions privades, segons va dir ahir el seu direc-

tor general, Andrés Armas, que va afirmar que, «més enllà que el principal afectat sigui l'espectador» -en 10 anys ha vist com passava de tenir una oferta que s'havia anat ampliant a una reducció progressiva, hi ha una «intenció implícita o explícita de donar suport a la televisió de pagament».

Així mateix, Armas va denunciar l'«escassa voluntat» d'Indústria per intentar solucionar els problemes del sector i va indicar que l'última vegada que el Ministeri es va reunir amb Uteca va ser el passat 23 de desembre.

Les llars espanyoles van començar a resintonitzar els seus televisors el passat 26 d'octubre per seguir rebent la programació com-

pleta, perquè aquest dia les cadenes de televisió van migrar els seus canals de TDT a l'espectre radioelèctric. Al principi estava previst que aquest procés es fes efectiu l'1 de gener de 2015, però es va ampliar fins avui, en constatar que una part significativa de la població podria haver perdut transitòriament alguns canals de la TDT al no haver adaptat la seva antena.

10.000 edificis van tard

Segons les últimes dades de què disposa Uteca, avui dimarts «uns 10.000 edificis» es quedaran sense poder veure la televisió en obert, el que es calcula que afectarà entre 50.000 i 100.000 persones «que no han fet els deures». Armas va atri-

buir aquests casos a segones residències o edificis amb persones d'edat avançada, així com a problemes econòmics, ja que les comunitats han hagut d'avançar els diners per adequar les seves instal·lacions, encara que poden sol·licitar les ajudes aprovades pel Govern fins al pròxim 30 de juny.

En aquest sentit, va advertir sobre la «incògnita ferotge que gravis» sobre aquestes subvencions (280 milions d'euros), ja que es desconeix quina tributació tindran, i això, va afegir, depèn de que «Hisenda digui que són neutres des d'un punt de vista fiscal». Si no és així, aquestes ajudes seran computables als propietaris, de manera que una part d'aquest pla «tornaria per la porta de darrere de les arques públiques».

«Malgrat que alguns es mostrin autocomplaents i triomfalistes, el procés ha estat manifestament malament planejat i mal executat», va criticar Armas.

HOJEANDO / ZAPEANDO

VÍCTOR DE LA SERNA

Abandonar el papel... o no abandonarlo

Circulan por ahí noticias de que sigue cayendo la publicidad en los periódicos impresos españoles, cuya muerte más o menos próxima vuelve a vaticinarse con delectación, y a todo ello va unida, como siempre, la advertencia de que dentro de muy poco sólo habrá noticias –y sólo habrá medios– en internet, por lo cual lo mejor que pueden hacer los diarios existentes es pasarse a la red de redes cuanto antes con armas y bagajes, y dejar de imprimir y distribuir ejemplares, que es carísimo.

Todo ello es muy posible. Pero uno de los más connotados patrones de la nueva prensa electrónica opina que... no tan rápido. Se trata del director general de *BuzzFeed* –uno de los diarios en internet con más éxito y prestigio de Estados Unidos–, **Jonah Peretti**, entrevistado por la revista *The Atlantic*. (Cómo les gusta a los demás medios opinar sobre la prensa diaria, por cierto...). Advierte Peretti que, en el caso de *The New York Times*, cuyo editor ya predijo hace un lustro que acabaría por publicarse sólo en internet, más interesante sería encarecer claramente el diario impreso, convenciendo a sus lectores de que simultáneamente sus contenidos informativos y de análisis también subían un peldaño, y crear así dos niveles de lectores: el del producto *premium* impreso, para los entusiastas de la tradición periodística y los que quieren pertenecer a esa élite, y el del *Times* en internet.

Está claro que los periódicos con suficiente prestigio, con lectores suficientemente leales a ellos, podrían mantener durante un tiempo prolongado una edición en papel y rentabilizarla, dentro de una empresa evidentemente volcada ya a internet. El *Times* es uno de ellos. Ahora hay que saber hasta qué punto esa conclusión se puede hacer extensiva a otros periódicos, a otros mercados en el resto del mundo... Es sin duda una opción reservada a bastantes pocos.

De hecho, la distinción ya está hecha en todas partes: es más barato suscribirse a un diario en internet –donde, sin embargo, la competencia de lo aparentemente gratuito tan grave es, y tanto abarata las tarifas publicitarias– que comprarlo en el quiosco o hacérselo llevar a casa: 500 dólares al año cuesta el *Times* de papel, observa *The Atlantic*.

Lo que está diciendo Peretti, sin embargo, va más allá: sin una subida drástica de precios, la difusión diaria impresa del *Times* ya ha caído a los 650.000 ejemplares. ¿Cuántos más se perderían con la opción *premium*, la elitista, la mejorada, la de los verdaderos lectores, la de los apasionados, la de los tradicionalistas con ingresos suficientes? Pues a lo mejor no muchos más. Y un *Times* líder en internet con, además, medio millón de ejemplares impresos a cinco dólares diarios, igual triunfaba...

Keep calm

Marta
Lasalas

Periodisme

Desastres terribles com el que hem viscut fa una setmana amb l'avió de Germanwings estavellat als Alps posen a prova els límits del periodisme. L'assetjament als parents de les víctimes; l'intent d'atrapar l'instant de dolor de famílies trencades, d'amics, de companys de feina; la recerca d'imatges a les xarxes socials de les 150 persones que van perdre-hi la vida i que les famílies han hagut de demanar que no s'utilitzin... Diaris, ràdios i televisions obligats a informar constantment sobre l'accident, batallant entre l'exigència del públic de saber-ho tot a l'instant i l'interès per ser els primers, acaben burxant en el dolor d'aquells que de sobte, i sense temps per entendre el que està passant, s'han trobat atrapats en una història terrorífica. És en aquests moments quan el periodisme grinyola.

El periodisme viu moltes crisis alhora, però una de les més importants és la del rigor

Les alarmes es disparen sorollosament. La precipitació consubstancial a l'ofici, la competència ferotge, el sensacionalisme d'alguns, la falta de rigor d'altres, que ha portat fins i tot a publicar imatges de víctimes equivocades, amb tot el que aquest equivoc pot arribar a provocar... Tot es torna increïblement complex.

Hi ha moments en què la professió es posa molt a prova. En aquestes ocasions no poden més que demanar perdó pels errors comesos i, sobretot, mirar d'aprendre de l'experiència. La feina del periodista no pot afegir ni una espurna d'inquietud sobre persones a qui de cop i volta el món se'ls ha ensorrat al damunt. Aquestes qüestions han sacsejat durant els darrers dies no només els mitjans catalans i espanyols, també els francesos i alemanys. No és sobrer. El periodisme està vivint moltes crisis alhora, però una de les més importants és la del rigor i la professionalitat. Cal reflexionar-hi, i molt. Analitzar quin periodisme fem i preguntar-nos, per exemple, per què cap mitjà europeu va ser capaç d'avançar la informació sobre el contingut de la caixa negra de l'avió. Per què aquesta notícia, tremendament important, va aparèixer publicada al web d'un diari nord-americà, el *New York Times*.

TECNOLOGIA FINALITZA LA PRÒRROGA DE TRES MESOS

Els antics canals de TDT deixen d'emetre a partir d'avui

Les seues freqüències passen a la telefonia de 4a generació mòbil

Avui es produeix l'apagada dels canals de TDT ubicats en freqüències que passaran als operadors de telefonia per a serveis de quarta generació mòbil (4G), ja que demà, 1 d'abril, entra en vigor el dividend digital. El Consell de Ministres va aprovar al desembre una ampliació de tres mesos del traspàs, encara que a les regions que són frontera amb Portugal i França ja s'ha procedit a l'aturada de canals de la TDT per evitar interferències amb els països veïns. El secreta-

ri d'Estat de Telecomunicacions, Víctor Calvo-Sotelo, va indicar que més del 80% dels edificis han reantenitzat i a començaments de mes s'havien registrat

204.592 peticions de subvencions per a l'antenització dels edificis.

Per la seua part, la Unió de Televisions Comercials en Obert (Uteca) denuncia que l'alliberament s'ha fet per "fustigar" la televisió en obert. La patronal de les televisions privades considera que el principal afectat és l'espectador, que en deu anys ha vist reduir-se l'oferta, amb una "intenció implícita o explícita de recolzar la televisió de pagament".

Lazo

DAVID TRUEBA

En TVE quisieron reflejar los tres días de luto decretados por el Gobierno, tras la tragedia del vuelo GW9525, con la inclusión de un lazo negro en la esquina superior derecha de nuestras pantallas. La iniciativa nace del mejor sentimiento, pero su efecto es dudoso. La pantalla televisiva se ha convertido en una especie de camiseta de futbolista, llena de reclamos publicitarios y autopropaganda de la cadena. A ratos, mirar la tele se parece a mirar el mono de los pilotos de fórmula 1, saturados de publicidad. En Canal +, donde el usuario puede optar, en una gran iniciativa, por escuchar las voces originales y disfrutar de subtítulos en varios idiomas, incluidos el catalán y el euskera, no es raro que tanto mensaje genere incómodas superposiciones ilegibles.

El lazo negro quiere honrar a las víctimas, pero cada medio debe optar por el modo más inteligente y delicado. Ver ese crespón negro en la cara de los locutores cuando se ponían en pie, observar el lazo sobre los mapas de información meteorológica y sobre los gráficos económicos ha provocado durante tres

El lazo negro en TVE.

días una interferencia que pretendía sensibilizar ante el dolor, pero a ratos el defecto estético causaba lo contrario. Los ejecutivos de televisión olvidan habitualmente que su negocio es un producto audiovisual donde la calidad de imagen, la concentración y el respeto por lo emitido tendría que ser capital. En esa lonja que se ha convertido la pantalla, los contenidos a veces parecen una vaca marcada por el ganadero a hierro y fuego.

El mejor homenaje que una televisión puede conceder a las víctimas de una tragedia así es entregarles el mejor trabajo periodístico posible. Ha sucedido en este caso, incluida la gestión de las autoridades francesas. Un ejemplo para la España que hace muy poco sumó a la tragedia del Yak-42 los engaños inmorales dirigidos desde la más alta instancia política y a la de Spanair, la torpeza y falta de transparencia. Los símbolos visuales tienen su significado, pero también su espacio y su lugar. El brazalete se inventó para el brazo, y el lazo para el ojal de la chaqueta. La tele, si quiere solidarizarse con las tragedias continuas, ha de inventar un marco negro, algo propio, que no se confunda con su molesta autopublicidad.

lallambregada

IU FORN - PERIODISTA

El periodisme cada cop va més car

A mitjans de febrer, el programa de matins de La 1 anomenat *Amigas y conocidas* va perpetrar un debat titulat *El dret a la intimitat dels polítics*. La cosa venia per l'aparició en això que hem convingut a anomenar *les xarxes* d'una fotografia falsa de la cap de llista de Podem a Andalusia... despullada. Se suposava que la noia en qüestió era Teresa Rodríguez i, com pot imaginar, la cosa va generar molt debat perquè la foto d'una dona despullada, si és famosa, passa a tenir un valor incalculable. Total, que amb la senyora Rodríguez havent dit ja que aquella no era ella (i, si ho hagués sigut, ¿on era la notícia i quin interès tenia?) i amb una noia que té tot el dret a prendre el sol com li roti veient com la seva imatge circulava per Twitter com un motorista pel carril bus, el citat programa del primer canal

de la cadena pública espanyola va mostrar-nos la foto afirmant: "No sabem d'on ha sortit ni amb quina intenció l'han publicat". O sigui, ensenyem una foto sense origen conegut, que vulnera la intimitat de dues persones i fem un debat per poder dir: "Ai, nena, quina vergonya fer córrer la foto que estem ensenyant". In-su-pe-ra-ble!!!

Un mes i mig després, el Defensor de l'Espectador ha demanat perdó a la senyora Rodríguez i a la noia. Ei, que està molt bé i és un detall molt bonic, però hi ha coses que no són de primer de periodisme, no, sinó de primer de sentit comú, i que, per molt que després et disculpis, només esmenes fent plegar a qui ni ha sabut fer bé la seva feina ni ha usat el cervell adequadament. És la manera que, potser, la següent vegada no torni a passar.

Vocento retrasa una parte de la compra del 12,8% de 'Las Provincias'

Renegocia las condiciones y aplaza la salida de caja

eE. MADRID.

Vocento ha renegociado las condiciones de la compra y el pago del último 12,8 por ciento de *Las Provincias* con el objetivo de proteger la caja, uno de sus principales retos de 2015. Así, la editora que dirige Luis Enríquez, a través de su filial íntegramente participada Comerresa Prensa, ha llegado a un nuevo acuerdo con el resto de accionistas de Federico Domenech, editora de *Las Provincias*, en el ámbito de las opciones de venta de sus acciones en la citada compañía.

A raíz de este nuevo acuerdo, sujeto a la aplicabilidad de las opciones, el 12,87 por ciento del capital únicamente ejercitaría su teórica opción inicial de venta sobre el 4,10 por ciento y por un importe total de 6,1 millones de euros (pagadero en dos tramos a razón de 2,6 millones en 2015 y 3,5 millones de euros en 2016).

Al mismo tiempo, renuncia a vender el 8,77 por ciento restante a cambio de una compensación de 7,8 millones de euros (pagaderos a razón de 2,6 millones de euros anuales en 2017, 2018 y 2019) y de una nueva opción de venta para los años 2024-26 del citado 8,77 por ciento a valor real con máximo de 4,2 millones.

El resto del capital (6,23 por ciento), al margen de lo anterior, modifica su opción de venta prevista para el año 2024 (cuyo importe máximo total era de 3,1 millones de euros) pasando a ser ejercitable en su caso en los años 2024-26 a valor real pero con el máximo de 2,9 millones.

La formalización del nuevo acuerdo supone para Vocento, respecto de la situación anterior, la minoración de la salida de caja hasta 2019 por un importe de 5,2 millones de euros, la reducción de su pasivo por un importe de 1,1 millones de euros y la obtención de una plusvalía por esta misma cantidad.

Rivière és recordada com a periodista incansable que va treballar fins al final

BARCELONA | EFE

■ Margarita Rivière era una periodista incansable que va treballar fins a l'últim moment, així és com la van definir algunes de les personalitats del món de la cultura que van passar al llarg del dia d'ahir per la seva capella ardent, instal·lada al tanatori de les Corts de Barcelona. Al mateix lloc, el món de la cultura acomiadarà

avui la periodista, morta diumenge als 70 anys, en una cerimònia «positiva» en la qual, per exprés desig de Rivière, sonarà la música dels Beatles.

Els periodistes Milagros Pérez Oliva i Xavier Vidal Folch van ser alguns dels visitants que van expressar el seu condol al marit, Jorge de Cominges, i els seus dos fills, Hugo i Clara, al tanatori de les

Corts, on també va arribar l'escriptor, editor i acadèmic Pere Gimferrer, vinculat familiarment amb la malaguanyada periodista.

El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, va assenyalar que Rivière ha estat «extraordinàriament important en la vida periodística» de Catalunya. Mascarell va subratllar la seva posició sempre «crítica amb la realitat i els poders».

'¡Qué me dices!' haurà de pagar 100.000 euros per un 'topless'

L'actriu Inma Cuesta ha guanyat una demanda a la revista *¡Qué me dices!*, que va publicar una foto d'un *topless* seu captada l'any 2010 i que va aparèixer a la portada. Segons el Tribunal Suprem, les imatges es van captar en un lloc privat i d'amagat, de manera que s'estima el re-

curs de la intèrpret del personatge de Margarita a la sèrie *Águila Roja*, que primer havia obtingut una indemnització de només 10.000 euros, dictada per l'Audiència Provincial de Madrid. La demanda la va posar contra el grup Hachette Filipacchi, editor de la revista.

Mudanza TDT

Dudas sobre las interferencias y la fiscalidad de las ayudas

H.C. MADRID

Uteca (Unión Televisiones Comerciales en Abierto) ha valorado la mudanza de la TDT como un proceso «mal planificado y ejecutado» y ha subrayado que hoy, después del traslado definitivo del 31 de marzo, aún quedan «fleclos no menores» por tratar, como los 10.000 edificios que quedan por antenizar (un 1% del total), la tributación fiscal que tendrán las ayudas y la posibilidad de que aparezcan interferencias. Un proceso que, tal y como señalan, ha sido un «hostigamiento a la televisión en abierto».

Venta de acciones de 'Las Provincias'

VOCENTO El grupo de comunicación venderá un 4,10% de las acciones que posee en el diario *Las Provincias* por 6,15 millones de euros antes de 2017. Ha alcanzado un acuerdo con la empresa Federico Domenech para abonar 2,65 millones este año y 3,5 el próximo.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
31/03/15	Juli Gendrau dubta que Berga necessiti un hotel com el Berga Park / NacioBergueda.cat	41	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
31/03/15	Un nena siriana de quatre anys demanant clemència davant una càmera de fotos fa la volta al món / NacioDigital.cat	44	1
31/03/15	'No hagas nada estúpido': las normas de la BBC para sus periodistas en redes sociales / 233grados.com	45	2
31/03/15	Més que Jesús Cintora: Hilario Pino, Ana Pastor i Pedro J., fulminats durant 'l'era Soraya' / Economia Digital	47	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Juli Gendrau dubta que Berga necessiti un hotel com el Berga Park

Martes, 31 de marzo de 2015

Acte de balanç de legislatura amb Juli Gendrau Foto: NacióBerguedà La feina està encarrilada, però s'ha d'arrodonir. Amb aquestes paraules ha definit l'alcalde de Berga, Juli Gendrau, la seva etapa com a batlle de la capital berguedana durant els darrers vuit anys. Ho ha fet en una concentrada entrevista de més d'una hora i mitja, en què tots els mitjans de la comarca, conjuntament amb la delegació a la Catalunya Central del Col·legi de Periodistes de Catalunya i la ciutadania, l'han interrogat. Després d'una legislatura llarga, complicada i marcada per la crisi econòmica, Gendrau ha repassat bona part, si no la majoria, de temes oberts o que s'estan tancant. Entre aquests, el conflicte per les concessions d'Inberga Tur, Ràdio Berga i el Tossalet, tres projectes que, segons ha confirmat, previsiblement heretarà el nou alcalde. En el cas d'Inberga Tur, Gendrau ha volgut deixar clar que és una concessió que no va plantejar el seu equip de govern, tot i que sí que s'ha vist obligat a gestionar. D'altra banda, ha afirmat que, si no hi ha hagut cap acord, és perquè no s'ha trobat cap solució tècnica, tot i que aquesta es podria fer efectiva abans d'acabar la legislatura, ja que hi ha voluntat. Amb tot, però, i quan el conflicte se solucioni, ha dubtat que Berga necessiti un hotel com el Berga Park. Jo no sé si l'Ajuntament ha de tenir un hotel, ha declarat, i ha afegit: És una reflexió que el consistori s'haurà de fer quan en tingui disponibilitat. En aquest sentit, Gendrau ha recordat que l'Hotel Berga Park es va tirar endavant a causa de la manca hostalera de la ciutat però que, a hores d'ara, ja hi ha molts altres establiments que garanteixen aquest tipus d'oferta. Una situació, no obstant això, que no ha vist comparable amb la de la piscina pública el Tossalet, que ha assegurat que sí que és necessària. En aquesta mateixa línia, l'empresari berguedà propietari del Berga Resort, Joan Barniol, ha volgut intervenir, recriminant a l'alcalde que rescindeixi la concessió amb la Federació Catalana de Natació. Davant d'això, Gendrau ha contestat que la Federació marxarà però que, si algú la vol gestionar, l'Ajuntament li cedirà "amb els ulls tancats", sense modificar el contracte. Pel que fa a Ràdio Berga, ha assegurat que la ciutat s'ha de replantejar aquest servei públic i quin model de ràdio s'ha d'impulsar. No obstant això, ha mantingut que serà un conflicte que no se solucionarà aquesta legislatura ja que, com que està judicialitzat, tot s'està fent amb molta precaució. Davant de tot això, l'actual batlle ha volgut donar tot un seguit de recomanacions a l'alcalde entrant, tant sigui de Convergència i Unió (CiU) com de qualsevol altre partit. Ha de buscar la voluntat de col·laborar i no de competir, ha afirmat, tot i que moltes vegades se sentirà sol: La solitud de l'alcalde, hi és. Turisme i Casa de la Patum Pel que fa al turisme, Gendrau ha volgut destacar la Destinació Turística Familiar i la marca Berga com dos dels pilars fonamentals d'aquesta promoció. En aquest punt, ha posat de manifest els avenços que s'estan portant a terme per dinamitzar Queralt, així com diversos projectes com la restauració dels safareigs, la Patum Invisible o la remodelació dels cartells d'un Tomb per Berga. No obstant això, també ha precisat que la promoció turística de la ciutat és una ambició que han de realitzar conjuntament institucions públiques i privats. Quan ha parlat

de la necessitat de buscar equipaments condicionats, però, ha sorgit la problemàtica del Centre d'Acollida Turística (CAT), situat a l'entrada Berga centre i inutilitzat des de fa anys. Sobre aquest equipament, l'alcalde ha assegurat que va ser un projecte de quan les vaques anaven grasses i ha dubtat que, en un temps immediat, se li pugui donar utilitat. El que sí que ha promès en un termini més o menys proper ha estat la Casa de la Patum, un projecte llargament reivindicat per la ciutadania de Berga, tot i que menys que Queralt, ha precisat. Sobre aquest, ha declarat que està subjecte a la disponibilitat de tresoreria de la Generalitat de Catalunya, però que espera que es pugui tirar endavant aviat, ja que aquesta s'està solucionant. Al llarg de la seva intervenció i de les múltiples preguntes de ciutadans i mitjans, Gendrau ha repassat molts altres aspectes com la situació del cinema de Berga, el Pla de Barris, l'estat del carrer major o el futur de l'Hospital Comarcal Sant Bernabé. Nosaltres hi hem dedicat els millors anys de la nostra vida, i ha finalitzat: I els hem dedicat al servei de la ciutat. El conseller recorda que cap país europeu de nova creació "vol tornar a la situació anterior" L'objectiu és establir el camí posterior a les eleccions del 27-S | Es preveu la proclamació del nou Estat en un termini de divuit mesos

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Un nena siriana de quatre anys demanant clemència davant una càmera de fotos fa la volta al món

Martes, 31 de marzo de 2015

Aprofita l'editorial sobre Germanwings per destacar que la imatge és suggeridora La imatge d'un nena siriana de quatre anys aixecant els braços demanant clemència davant d'una càmera de fotos pensant-se que és una arma de foc ha donat la volta al món. El petit, després de veure l'objectiu, s'agenolla i aixeca els braços en senyal de rendició. Adi Hudea, com s'anomena la nena, és una refugiada siriana que va haver de marxar del país, en conflicte des de fa quatre anys, acompanyat de la seva mare i tres germans cap a Turquia. Aquest és només un petit exemple del que suposa la guerra per als nens, i que en aquest cas n'ha afectat més de 14 milions. Des que va començar el conflicte, hi ha 10 milions de desplaçats, més de 210.000 morts i 14 milions de nens afectats. Tot i que la foto va ser publicada l'any 2012 en un diari turc per Osman Sagirli, s'ha viralitzat des que la fotoperiodista Nadia AbuShaban, que cobreix la Franja de Gaza, la publiqués al seu Twitter aconseguint milers de retuits. photojournalist took this photo 4 Syrian child, thought he has a weapon not a camera so she Gave up ! #Surrendered pic.twitter.com/bm1hOWQWJY Nadia AbuShaban (@NadiaAbuShaban) March 24, 2015

'No hagas nada estúpido': las normas de la BBC para sus periodistas en redes sociales

Martes, 31 de marzo de 2015

Hace unos días, entre cierta polémica, RTVE anunciaba nuevas normas para sus periodistas en la red social Twitter. Así, como ya explicaba en su blog Borja Terán, las cuentas de sus periodistas tienen nuevas limitaciones a la hora de usar la marca TVE (por ejemplo @+nombre de empleado+tve). Bajo este sello de Televisión Española, no se podrán compartir noticias que no sean extraídas de la web de TVE, entre otras medidas. (Lee el post completo: TVE regula el uso de Twitter por parte de su plantilla: lo que supone esta decisión). Polémicas o no, quizá algo exageradas o no en algunos puntos, el hecho de que RTVE sea un ente público afecta también a su presencia en redes sociales. Y sí, también a sus periodistas. Los nuevos medios, redes y ventanas a las que acceder a la entidad pueden suponer un reto a la hora de definir su presencia en la web y su reputación. Y ello implica a todos sus empleados. No es la primera entidad pública en intentar establecer normas para sus empleados en redes. Hacemos un repaso en este post a un referente: la BBC, la todopoderosa corporación británica, actualizó sus regulaciones este mismo mes de marzo.

Estas son, de forma resumida, las normas de la BBC para sus periodistas en Twitter, Facebook y cualquier otra red social que se precie. El listado completo está aquí, publicada por la entidad, pero estas son las principales ideas en relación a cuentas personales.

- 1.'No hagas nada estúpido': eres un periodista de la BBC, actúa como tal.
2. Cuida tus mensajes, sean privados, directos, abiertos o públicos. Aunque creas que un mensaje sea restringido, puede ser compartido muy fácilmente y rápidamente con un público más amplio. Asume que todo lo que hagas puede ser visto por cualquiera.
- 3.Si eres un editor, da igual si te identificas como alguien que trabaja o no para la BBC. Puedes ponerlo en tu bio (en Twitter, por ejemplo), pero no como parte de tu nombre de usuario: daría la impresión de lo que haces (y dices) es la postura oficial del ente.
4. Tienes que dejar muy claro que lo que dices en las redes es tu opinión, no la de la BBC.
5. No digas nada que ponga en compromiso la imparcialidad, no hables de forma 'partidista' de nada, y que no te seduzca la aparente informalidad de las redes sociales.
6. No edites de forma anónima las páginas de Wikipedia ni otras similares sobre la BBC.
7. No critiques a tus compañeros.
8. No reveles información confidencial de la BBC.
9. Ten cuidado con revelar información que ponga en peligro tu seguridad o la de tus compañeros.
10. Si vas a un lugar peligroso, desactiva los servicios de geolocalización.

Audiencia: 14.271

Ranking: 6

VPE: 51

Página: 2

Tipología: blogs

11. Ten en cuenta que todo el mundo puede ver a quien sigues o eliges ser 'amigo de' en las redes: ten en cuenta la impresión que puede dar estas elecciones. Lo mismo se aplica a lo que publiques o des a 'favoritos'.
12. Ten cuidado con lo que decidas compartir o retuitear : puede dar la impresión de que lo apoyas o lo apoya la BBC, así que quizá necesites contexto. "Los retuits no son apoyos" en la bio no es suficiente.
13. Ten en cuenta el impacto de distribuir o compartir rumores.
14. Se respetuoso con la gente. Si se te critica o se insulta, ten cuidado de reaccionar de forma agresiva: evita bloquear a personas, o acciones equivalentes. Se debería reservar para situaciones límites.
15. Si tienes un blog y crees que puede provocar un conflicto de interés, habla con tu jefe: no te impedirá tenerlo, pero querrá discutir los potenciales peligros.

Entre los otros apartados cabe destacar otras medidas que nos parecen interesantes (y sensatas)

1. La precisión es siempre mejor que ser los primeros.
2. Si tienes noticias de última hora, alerta antes a la sección a la que afecte.
3. Si tienes un puesto 'oficial' en la BBC, no sólo tienes que hablar de tu trabajo. De hecho, la BBC recomienda lo contrario: pero recuerda, mucha gente te seguirá por el hecho de tener un puesto oficial en la organización.
4. Las imágenes o vídeos no son siempre de dominio público. Pide permiso antes de publicar. Cita al profesional que haya hecho el trabajo.

Vía BBC

Creemos que te puede interesar:

7 lecciones sobre el uso de Twitter del New York Times

Así gestionan sus cuentas de Twitter y Facebook algunos de los medios más importantes del mundo

Més que Jesús Cintora: Hilario Pino, Ana Pastor i Pedro J., fulminats durant 'l'era Soraya'

Martes, 31 de marzo de 2015

L'acomiadament del presentador de televisió Jesús Cintora ha atiat la ira a Twitter contra Mediaset i està impulsant una petició popular per reincorporar el periodista que ha estat un flagell de les polítiques i els dirigents del Partit Popular. La cadena de Paolo Vasile ha admès que acomiadava al periodista per "falta d'objectivitat" i el comunicat se li ha girat en contra. La web Change.org ja acumula més de 60.000 peticions que demanen la readmissió del comunicador, mentre la cadena tremola per la crida massiva boicot a les xarxes socials (els dos primers van acabar amb la retirada en massa d'anunciants de La Noria l'any 2011 i Campamento de verano el 2013). Però l'acomiadament per motius ideològics o de línia editorial no és, ni molt menys, una novetat, ni a Mediaset ni a les televisions i els mitjans de comunicació d'Espanya. Abans que Cintora, Mediaset ja havia apartat Hilario Pino l'agost de 2014. Pino, presentador dels informatius de Cuatro i director, havia incorporat a les primeres notícies de l'edició un grup d'emigrants espanyols a Perú que esbroncaven la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría. "Lladre" i "pocaverkonya" eren els crits que es van colar a l'entradeta de l'informatiu. El periodista perdia, pocs dies després, el seu lloc de feina. De Pastor a Pedro Jota Un acomiadament similar --fulminant i sense previ avís-- va partir Ana Pastor, una altre coneguda enemiga pública del Partit Popular, que dirigia el programa matinal de Televisió Espanyola. Pastor va assegurar que la seva sortida s'havia produït per "haver exercit el periodisme". Va ser a l'inici de la legislatura, però l'escombrat de periodistes incòmodes també s'ha traslladat a la premsa escrita espanyola. Tres dels grans diaris, El Mundo, El País i La Vanguardia, han canviat de director durant els tres primers anys del govern Rajoy-Santamaría. La caiguda més sonada va ser la de Pedro J. Ramírez, que no va dubtar a acusar al govern del seu acomiadament i que també s'ha solidaritzat a Twitter amb el darrer periodista fulminat, Jesús Cintora. Línies editorials amables El febrer de l'any passat, el director d'El País Javier Moreno també va ser convidat a deixar el seu càrrec. La redacció va interpretar que la mesura es va prendre per l'amistat entre Soraya Sáenz de Santamaría amb Juan Luis Cebrián, conseller delegat de Prisa. Sáenz de Santamaría hauria intervingut per ajudar al refinançament de l'empresa, amb més de 3.000 milions de deute, a canvi d'una línia editorial més amable, segons el convenciment de la plantilla. Recentment, un altre periodista dur d'El País que cobria Moncloa, Carlos Cué, va ser desplaçat a Buenos Aires. "El trobarem a faltar", li va dir la vicepresidenta durant una compareixença després d'un Consell de Ministres. El diari La Vanguardia també es va desfer del seu antic director José Antich, acusat per l'Executiu de tenir una línia excessivament procliu a les tesis independentistes. El problema ha quedat resolt amb el nomenament de Màrius Carol. Durant les últimes setmanes, la corresponsal de Televisió Espanyola a Jerusalem, Yolanda Álvarez, va rebre la notícia que el seu contracte no seria renovat. Abans de l'anunci, un diputat del PP ja l'havia acusat de ser "la corresponsal

Audiencia: 167.600

Ranking: 6

VPE: 794

Página: 2

Tipología: online

de Hamas". La llista no sembla tenir final. A les redaccions s'hi respira inquietud. Qui serà el proper?